

Молодіжний Вісник

ГРОМАДСЬКА ГАЗЕТА №66 (91) СЕРПЕНЬ 2015 РОКУ
ДЕРЖАВНОГО ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНОГО
НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ
"ВІННИЦЬКЕ МІЖРЕГІОНАЛЬНЕ ВИЩЕ ПРОФЕСІЙНЕ УЧИЛИЩЕ"

<http://vmvpu.vn.ua>
<https://instagram/vmvpu>

У ДОБРУ ПУТЬ І ЩАСЛИВУ ДНИНУ, ДОРОГІ ВИПУСКНИКИ!

На фото: директор ДПТНЗ «ВМВПУ» О.Д. Дмитрук з випускниками, які отримали диплом кваліфікованого робітника з відзнакою

Останній дзвоник – це чудова традиція, тепле родинне свято, яке не можна нічим замінити. Цього свята немає в жодному календарі.

Уже традиційно 26 червня уся училищна родина Державного професійно-технічного навчального закладу «Вінницьке міжрегіональне вище професійне училище» зібралася, аби розділити радість і сум одночасно, адже випускники 2015 року ставлять крапку у своєму навчальному марафоні.

Майже 400 учорашніх учнів навчального закладу, гідно захистивши дипломи кваліфікованих робітників та здобувши омріяні професії, у цей день стали на порозі дорослого життя. Передзвін останнього дзвоника для кожного підвів ризик у їхньому пройденому життєвому етапі та символізував початок нового самостійного шляху — поки що незвіданого та такого важливого. Перед кожним із них - шлях невтомного пошуку в пізнанні, в радості від звершеного власними руками і розумом, хвилюючих миттєвостей дружби й кохання.

Позаду активна участь у громадському житті навчального закладу, перемоги та участь в олімпіадах, конкурсах, конференціях, благодійних ярмарках, предметних тижнях, у спортивних, військово-патріотичних змаганнях, тематичних вечорах тощо.

Із батьківськими настановами до випускників звернувся директор

Вінницького міжрегіонального вищого професійного училища Дмитрук Олександр Дмитрович, акцентуючи на необхідності протягом усього життя вбирати знання і досвід, життєву мудрість старших, виховувати в собі працелюбність, наполегливість і доброзичливість, адже якщо ставити перед собою високу й благородну мету з любов'ю до людей, то її неодмінно можна досягти.

- Прийшов час, коли єдина для 397 випускників нашого училища стежина, якою вони прямували протягом свого навчання, розійдеться різними напрямками.

Дорогі випускники, вже завтра перед вами відкриються тисячі доріг, але кожен із вас обере свій особистий життєвий шлях. Прямуйте ним твердо, впевнено, пам'ятаючи, що ви є випускниками Державного професійно-технічного навчального закладу «Вінницьке міжрегіональне вище професійне училище», адже він з честю виконав свою високу місію – долучив вас до джерел професійної майстерності і культури, збагатив скарбами духовності та гуманістичними цінностями, вказав на високі горизонти національної свідомості та громадянського сумління, прищепив пагони історичної пам'яті та гордості за велич нашої країни.

Згадайте сьогодні словом вдячності своїх наставників – учителів-предметників, майстрів виробничого навчання, класних керівників, які віддали вам частинку свого серця, вивели на широкий життєвий шлях. Нехай ваші успіхи у майбутньому стануть,

нам учителям, винагородою за благородний труд і терпіння.

Щірі слова побажань лунали цього дня на адресу вивуатців свята і від класних керівників та майстрів виробничого навчання. Так Мельничук Людмила Василівна, класний керівник групи №10, висловила найщиріші слова вітань, зазначивши, що це свято - яскрава і хвилююча подія для всіх присутніх.

Свою дорогу в житті людина прокладає сама, навіть якщо йде слідом за кимось. Сьогоднішні випускники вже чимало років в дорозі, і випускний - як перехрестя, як місце зустрічі, звідки почнеться новий відлік - відлік кілометрів-днів самостійного дорослого життя.

Учителі і батьки, намагалися допомогти прокласти власний шлях, допомагали в пошуку знань, підтримували в моменти важкого вибору.

Людмила Василівна висловила впевненість, що знання, отримані випускниками в навчальному закладі, виявляться затребуваними, сподіваючись, що жага знань, цілеспрямованість і прагнення до самовдосконалення допоможуть їм стати успішними людьми.

- Нехай та дорога, яку обрав для себе кожен, приведе до успіху. Звичайно, в дорозі можна робити привали, бо втомився, плакати, тому, що важко. Але успіх ближче від цього не стане. Тому - тільки вперед! Не сходити з маршруту!

(Закінчення на стор.8)

Єдина Країна

Єдина Страна

Читайте у номері:

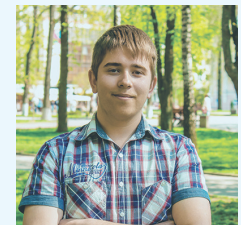
ЗВІТ директора ДПТНЗ «ВМВПУ» за 2014-2015 навчальний рік - С.2,3,15

Всі перемоги починаються з перемоги над собою - С.5

Шлях до омріяної професії - С.6

Сім правил здорового способу життя - С.10

«На брата брат» - С.11

Співраця «ВМВПУ» із ФОП Музіванов - С.13

Пр о велику спортивну перемогу - С.14

ЗВІТ ДИРЕКТОРА ДПТНЗ «ВМВПУ»

Шановні присутні! Закінчився навчальний рік і тому ми зібралися сьогодні, щоб зробити певні підсумки роботи колективу училища, оцінити діяльність директора на посаді протягом 2014 – 2015 навчального року.

Використовуючи 70-річний досвід педагогічної діяльності колектив Вінницького міжрегіонального вищого професійного училища домогся непоганих результатів в організації навчально-виховного процесу з підготовки висококваліфікованих робітників, які спроможні вирішувати проблеми сфери виробництва регіону, можуть знайти себе на ринку праці.

Як відомо, наш навчальний заклад протягом 2014-2015 н.р. здійснює підготовку робітничих кадрів за 7 інтегрованими, чотирма широкопрофільними (укрупненими) професіями та готує молодших спеціалістів за спеціальністю «Комерційна діяльність» для підприємств регіону.

Співпрацює з місцевою службою зайнятості уже більше 22 років. За 2014-2015 навчальний рік на базі училища пройшли

курсів підготовку групи центру зайнятості - 185 чол., що на 22% менше порівняно з минулим роком, індивідуальну курсову підготовку 151 чол., що на 3% більше порівняно з минулим роком.

Контингент ВМВПУ на 01.09.2014 р. складав 928 учні, з них на I курс було зараховано 379 учнів. Середня наповнюваність у групах складала 26,3. На II ступені (професійна підготовка) навчалось 873 учня (навчання за державним замовленням – 835 учнів, на контрактній основі – 38 учнів), на III ступені (рівень “молодшого спеціаліста”) – 55 учнів (навчання відбувається на бюджетній і контрактній основі).

Гострим питанням є збереження контингенту.

За навчальний рік з училища було відраховано 33 учня, з них:

- I курс – 22
- II курс – 8
- III курс – 3

Втрата контингенту в 2014-2015 н. р. збільшилась на 30% в порівнянні з 2013-2014 н.р.

Навчальний заклад у цьому році закінчили 446 випускників, з яких одержали диплом з відзнакою 31 учень, що становить 6,9% від загальної кількості, це

на 3 відсотки більше порівняно з минулим навчальним роком. 1 золота медаль – Воронюк Катерина гр. №19, 2 срібних медалі: Расулова Маргарита, Ткачук Олена.

Аналіз проведення ДКА показав, що цей рік теж дав гарні результати: змістовні друковані роботи, високий рівень професійної майстерності показали учні під час проведення кваліфікаційних пробних робіт, є схвальні відгуки про підготовку учнів з підприємств, де вони проходили практику. Окремим учням відразу запропонували працевлаштування.

Після здачі ДКА наступний етап є дуже важливий – працевлаштування випускників. У лютому був проведений випуск учнів 2 груп, а в червні – 16 груп. Станом на сьогодні питання працевлаштування залишається відкритим, адже працевлаштовано лише 255 учнів із 446, що становить 61,93%.

Соціальне партнерство сьогодні є необхідним для вирішення нагальних питань працевлаштування та проходження виробничої практики на оплачуваних робочих місцях.

Протягом 2014-2015 н.р. велика увага приділялась виконанню плану виробничої діяльності. Основні роботодавці під час практики це – ТОВ «Енергобудмонтаж», Регіональний центр оцінювання якості знань освіти, Хлібконцернпром, ФОП «Музіванов», ВКП «Інтер-Агро», Укртелеком, ресторан «Шахерезада», завод продтоварів «Солодка мрія», УДППЗ Укрпошта, Сільпо, Українські товари і т. д.

За 1-ше півріччя 2015 року станом на 19.06.2014 виконано план виробничої діяльності на суму 389109,00 грн., в тому числі виготовлено бланкової продукції на суму 30800,00 грн., виконано замовлення та надано послуг населенню на суму 16 400 грн.

Належним чином попрацювали майстри виробничого навчання:

- Цимбалюк Д.М. гр. № 40 – 147%;
- Ісайкіна М.В. гр. №46 – 112,8%;
- Молодова Н.А., гр. №41 – 116%;
- Коваль І.А., гр. №29 – 102%;
- Андрущенко Л.С., гр. №8 – 96%

З метою поліпшення якісного складу учнів, педагогічний колектив щорічно проводить профорієнтаційну роботу серед учнівської молоді в школах м. Вінниці та області. Серед міських шкіл було охоплено профорієнтаційною роботою 6276 учнів (9 класів – 4041, 11 класів – 2235), серед інших населених пунктів – 5633 учнів (9 класів – 3441, 11 класів – 2192).

Не в повній мірі використано ресурс для проведення профорієнтаційної роботи в окремих групах: № 6, №13, №14, №20, №10, №17, №25, №41, №44, №48, №4, №7, №22, №46, №33, №34, №35, №42, №45, №8, № 9, №16, №18, №23, №32, №36.

Навчально-виховний про-

цес в училищі забезпечують 90 педагогічних працівників, з них 56 – викладачів (2 сумісника), 34 – майстра виробничого навчання. Педпрацівники мають такі рівні кваліфікації:

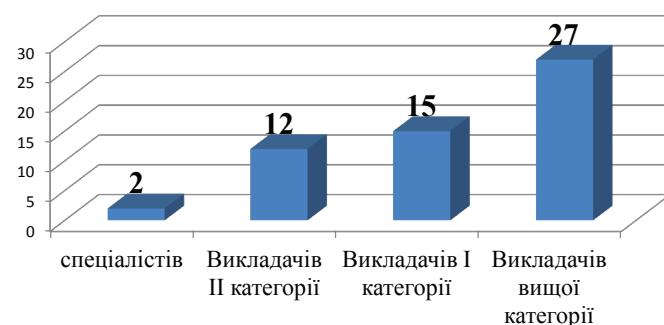
1. Викладачі: кандидат педагогічних наук – 1, викладачі вищої категорії – 27; викладачі-методисти – 13, викладачі I категорії – 15, викладачі II категорії – 5, викладачі III категорії – 2.

2. Майстри в/н: 12 тарифного розряду – 12, майстри в/н I категорії – 6, майстри в/н II та-

адміністрацією відвідувались уроки згідно графіка та здійснювалась перевірка обліково-плануючої документації.

У навчальному закладі розроблені і затверджені правила внутрішнього розпорядку, дотримання яких з боку всіх членів навчально-виховного процесу є обов'язковим. Особлива увага приділяється відвідуванню занять та поведінці учнів. Аналіз успішності та відвідування учнів фіксується у журналах теоретичного та виробничого навчання. Мною особисто було відвідано та

Якісний склад викладачів

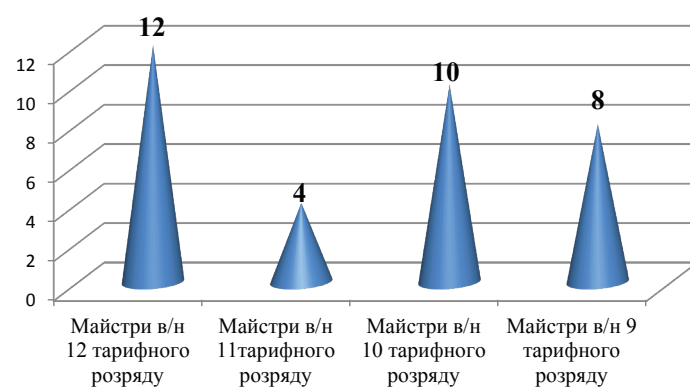

рифного розряду – 4, майстри в/н II категорії – 4, майстри в/н 10 тарифного розряду – 10, майстри в/н 9 тарифного розряду – 8.

проаналізовано 36 уроків та заняття викладачів і майстрів виробничого навчання.

Втрати навчального часу ста-

Якісний склад майстрів виробничого навчання

Це свідчить про те, що в училищі працюють досвідчені, кваліфіковані, освічені кадри. Колектив працездатний, творчий.

Важливим етапом методичної роботи є підвищення кваліфікації педагогічних працівників.

Викладачі загальноосвітніх предметів підвищують кваліфікацію в Комунальному вищому навчальному закладі «Вінницька академія неперервної освіти», а викладачі спеціальних дисциплін та майстри виробничого навчання – проходять курси при НМЦ ПТО у Вінницькій області. За 2014-2015 н.р. курси підвищення кваліфікації пройшли 13 педагогічних працівників.

Прядун В.С. пройшла стажування по цукровій флористиці в англійській техніці виконання. Майстри виробничого навчання з кухарського напрямку відвідали міжнародний експозитум ресторанно-готельного бізнесу та клінінгу в м. Київ.

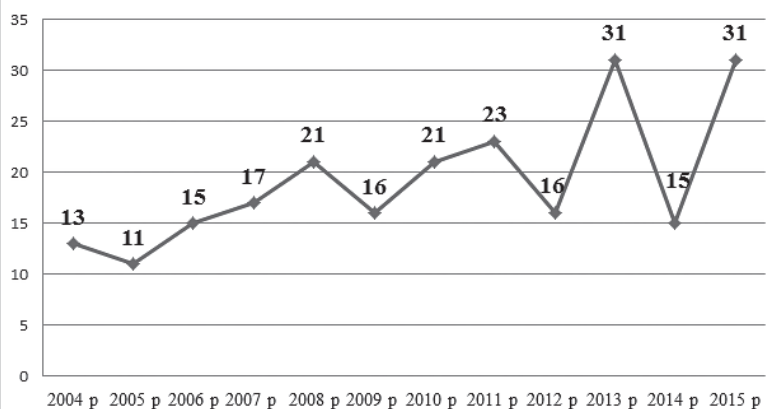
З метою контролю якості навчання занять теоретичного та виробничого навчання

новлять 111659 годин, всього без поважних причин 5249 годин, що на 21% менше порівняно з минулим навчальним роком. «Лідерами» по пропусках без поважних причин є групи № 46 – 508 годин, № 44 – 537 годин, № 25 – 508 годин, № 23 – 497 годин, № 20 – 461 година, № 17 – 440 годин, № 45 – 435 годин, гр. №34 – 314 годин, № 35 – 301 година, гр №7 – 272 години, № 13 – 202 години.

З метою здійснення внутрішнього контролю двічі на рік проводяться ДКР, за результатами яких можна оцінити рівень знань, умінь і навичок учнів. Результати контролю знань за рік:

- ДКР – якість знань з загальноосвітніх дисциплін становить 50 %;
- якість знань із спеціальних дисциплін становить 74 %;
- Результати державної підсумкової атестації: загальноосвітні дисципліни – якість знань 46%, що на 6% менше порівняно з минулим навчальним роком.
- Спеціальні дисципліни - якість

Диплом з відзнакою

ЗА 2014-2015 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

знань 73%

- Результати ККЗ – 82%.

Аналізуючи стан викладання у 2014-2015 н.р., слід відзначити високий методичний рівень проведення відкритих уроків викладачів Капітанчук В.О., Мельничук Л.В., Щербанюк Л.О., Помаз Н.В., Мазуренко С.П., Кравець В.В., Коношевич Т.В., Бондарчук М.В., Моргун Р.В., Грибик Т.А., Бережок С.М., Примчук О.І., Кирильчук М.Л., Петрової В.О., Гавриш Н.Л. майстрів в/н Лукашенко М.М., Прядун В.С., Педоренко А.М., Колесник Н.А., Расулової Т.М., Андрущенко Л.С. Їх уроки свідчать про високу педагогічну майстерність, вони охоче діляться власними напрацюваннями, власним досвідом роботи, внаслідок чого рівень навчальних досягнень учнів оцінюється хорошими показниками.

Трудова, виконавська дисципліна в училищі базується на свідомому і сумлінному ставленні усіх працівників до виконання своїх функціональних і посадових обов'язків, до оволодіння новітніми освітніми технологіями, до формування сучасних професійних компетенцій. Але поряд з тим, ряд педагогічних працівників спрацювали неефективно. Їм неодноразово вказувалося на недоліки в роботі.

Було попереджено керівництво груп № 17,25,44,34,33,16,23,35,20, 46 за халатне відношення та неефективну роботу з учнями, які пропускають заняття без поважних причин.

Отримали зауваження майстри виробничого навчання груп № 23, 42, 22 за несвоєчасне оформлення документації для проходження виробничої практики учнями груп.

За ігнорування вимог адміністрації, бездіяльність в плані виховної роботи, невиконання посадових обов'язків було оголошено три догани: Войцещук А.Г., Ткач Ж.М. та Колісник К.В.

Міжнародна співпраця. Другий рік поспіль на базі нашого начального закладу працюють експерти із Німецької служби старших експертів. Старший експерт ділився своїм багаторічним професійним досвідом в галузі комп'ютерних та мережевих технологій (LAN і WLAN), а також технічного обслуговування комп'ютерів і мереж.

У рамках співпраці Вінницької області з французьким ліцеєм «Рессен» відбулася поїздка Корженко С.Г. та учня гр. №23 Калининчука М.М. до даного навчального закладу. Там вони мали змогу обмінятися досвідом, познайомитися з організації навчально-виховного процесу.

Педагогічні працівники здійснюють творчу роботу по розробці та забезпеченню навчального процесу навчальними, методичними посібниками,

рекомендаціями, збірниками контрольних завдань, тестів, тощо. З кожного предмета та виробничого навчання розроблено електронний навчально-методичний комплекс, що підключений на освітній сервер училища та дає можливість використовувати навчальний матеріал дистанційно, при підготовці учнів до уроків, відпрацюванні лабораторних робіт, сприяє індивідуальній роботі учнів. В училищі функціонує електронна бібліотека. Навчальний заклад забезпечений підручниками з професійно-технічного циклу на 85%, із загальноосвітніх предметів на 93%. Систематично випускаються періодичні видання професійного, методичного спрямування, які дають змогу отримати інформацію про нові методики викладання, нові технологічні процеси та ін.

Педагогічний колектив активно залучається до роботи в обласних семінарах, засіданнях творчих та ініціативних груп, науково-практичних конференціях.

Протягом року на базі навчального закладу проводилися заняття для слухачів курсів підвищення кваліфікації в рамках яких викладачі та майстри виробничого навчання проводили відкриті уроки: Лукашенко М.М., Прядун В.С., Коваль І.А., Черниш Т.М., Березюк Л.В., Андрущенко Л.С., Педоренко А.М., Молодова Н.А., Мазур Р.А., Олійник Л.М., Мельничук Л.В., Расулова Т.М., Янківська Г.А., Джус М.В. Всього 14 педагогічних працівників.

У поточному навчальному році було нагороджено училищною педагогічною премією: Мельничук Л.В. – І премією (2500 грн.), Прядун В.С. – ІІ премією (2000 грн.)

У жовтні місяці на базі навчального закладу відбулася творча зустріч із вчителями фізики та інформатики Тернопільського району Тернопільської області, в червні місяці – з представниками Хмельницького науково-методичного центру ПТО.

Брали участь у семінарі українсько-канадського проекту «Навички для працевлаштування» м. Львів (листопад 2014р.), м. Івано-Франківськ (травень 2015р.)

За результатами методичної роботи проводяться підсумки - це конкурси проектів, ЕНМК, методичних напрацювань, дидактичних матеріалів, комплексно-методичного забезпечення кабінетів, творчий педагог.

У результаті огляду презентації були визначені кращі проекти року:

І місце: «Бумеранг добра» - Коваль І.А., Дриманова А.А.

ІІ місце: «Лідер очима молоді» - керівники Гавриш Н.Л., Петрова В.О.

ІІІ місце: «Творить добро, щоб кращим став цей світ» - Коваль І.А., Захарчук М.Л., Дрочук Н.В.

У результаті конкурс-

презентації ЕНМК переможцями стали:

І місце – Бережок С.М., Коношевич Т.В., Березюк Л.В.

ІІ місце – Грабенко О.А., Ткачук Г.Е., Гнатюк О.М.

ІІІ місце – Кобилянська Т.П., Помаз Н.В., Вінярська.

У конкурсі дидактичних матеріалів та позаурочної діяльності переможцями у номінації «Краща методична комісія» стали:

І місце – МК суспільно-гуманітарних дисциплін

ІІ місце – МК спеціальних інформаційних дисциплін

ІІІ місце – МК природничо-математичних дисциплін

у номінації «Творчий викладач»:

І місце – Коношевич Т.В.

ІІ місце – Грибик Т.А.

ІІІ місце – Щербанюк Л.О.

у номінації «Творчий майстер»:

І місце – Колесник Н.А.

ІІ місце – Коваль І.А.

ІІІ місце – Березюк Л.М., Андрущенко Л.С.

Наші досягнення у 2014-2015 н.р. на Міжнародному, Всеукраїнському та обласному рівнях:

Грант у сумі 20 000 грн. за ІІ місце за темою «Створення Центру моніторингу гармонійного розвитку особистості на базі професійно-технічного навчального закладу».

Золота медаль на Шосто-му Міжнародному форумі-презентації «Інноватика в сучасній освіті – 2014».

Золота медаль на Міжнародній виставці «Сучасні навчальні заклади – 2015».

ІІ та ІІІ місце в ІІ етапі Міжнародного літературно-мистецького конкурсу для української молоді та діаспори України «Життя – Тобі» – Мілецька М. Крижанівська Н. (викладачі Грибик Т.А., Яричук Н.В.).

У ІІ етапі конкурсу «Об'єднаймося, брати мої!» колективна творча робота учнів Зеленько О., Вишнівської А., Карпова Р., Кублій Л., Миськової О. посіла І місце (викладач Грибик Т.А.).

У ІІ етапі Всеукраїнської історико-краєзнавчої акції учнівської молоді «А ми твою славу збережемо» Шахрай В. посів І місце (викладач Піщик О.В.).

У ІІ етапі конкурсу з української мови ім. Петра Яцика Вишнівська А. посіла ІІІ місце (викладач Мазуренко С.П.).

Перемога в ІІ та ІІІ етапах Всеукраїнської олімпіади з «Інформаційних технологій»: Сорочинська Маргарита (І місце - ІІІ етап), Фурман Світлана (ІІ місце - ІІІ етап) - викладач Фурман А.В., Сулима (ІІ місце в ІІ етапі) – викладач Мельничук Л.В.

У конкурсі на краще читання поезій С. Травневої учениця Крижанівська І. посіла ІІ місце (викладач Кравець В.В.).

У ІІ турі Всеукраїнської

студентської олімпіади з радіотехніки Барицький Б. посів 2 місце в дистанційній дослідницькій олімпіаді з радіотехніки ДДОПТ - викладач Ткачук Г. Е.

Прийняли участь у ІІ етапі Всеукраїнського конкурсу юних фотоаматорів «Моя Україна» - нагороджені дипломами: І ступеня - Вовчок Р. гр. №48 (робота подана на І етап конкурсу), ІІ ступеня - Романюк П. гр. №45, ІІІ ступеня - Перевертень К. гр. №48.

Участь у ІІ етапі Всеукраїнської виставки-конкурсу декоративно-ужиткового та образотворчого мистецтва «Знай і люби свій край» - нагороджені дипломами: І ступеня у номінації «Художня вишивка» Кротюк В. (робота подана на Всеукраїнський етап конкурсу); ІІ ступеня Коблік О.; ІІІ ступеня у номінації «Живопис» Рудковська А.

Участь в обласному фестивалі-конкурсі художньої самодіяльної творчості учнів ПТНЗ «Подільські зорі» присвяченого 70-чю завершення війни у Європі на тему: «А пам'ять священна» - нагороджені дипломами: І ступеня у номінації «Художнє виконавство» вокальний ансамбль «Душі криниця» (керівник Т. Будюк); І ступеня у номінації «Сольний спів» Максимець А.; І ступеня у номінації «Хореографічне мистецтво» керівник Македонська О.; І ступеня у номінації «Художнє читання» Ткачук О., Ісоян Д. керівник Кравець В.; ІІ ступеня у номінації «Театральне мистецтво» учні гр. 48 керівник Біла Л., Гавриш Н.

Надруковано статті 14 педагогічних працівників училища у фахових виданнях:

Досягнення в спорті. В рамках обласної Спартакіади ПТНЗ:

Міні-футбол – спартакіада ДПТНЗ області дівчата ІІІ місце; юнаки ІІ місце (відповідальний Моргун Р.В.), волейбол - спартакіада ПТНЗ області дівчата ІІІ місце (відповідальний Петелько В.В.), шахи - спартакіада ПТНЗ області дівчата І місце; юнаки ІІІ місце (відповідальний Петелько В.В.), настільний теніс - спартакіада ПТНЗ області дівчата ІІ місце. (відповідальний Миرونюк), бокс – кубок України серед жінок - учениця групи №32 Кублій Ліана зайняла ІІІ місце у ваговій категорії 60 кг., а учениця групи №14 Іщенко Анастасія V місце у ваговій категорії 57 кг., легкоатлетична естафета до Дня Перемоги - ІІ місце. (Петелько О.К.). У загальному підсумковому заліку - спартакіада ДПТНЗ області дівчата - І місце; юнаки – V місце.

Відділ інформаційних технологій. Сьогодні в навчальному закладі нараховується комп'ютерів, ноутбуків і нетбуків – 301 одиниця. Планшети, проектори, інтерактивні дошки, телевізори, без-провідні точки

доступу, документкамери та ряд іншого сучасного обладнання.

Починаючи з вересня 2014 року було придбано три ноутбуки, один ПК і один мультимедійний проектор.

Більше 80 комп'ютерів в кабінетах та лабораторіях: 404а, 224, 203, 220, 115 та інших на даний час потребують модернізації, а можливо і заміни. З червня 2014 швидкість Інтернету підняли до 45 Мб без збільшення оплати.

Виховна робота. Виховна робота у 2014-2015 навчальному році була направлена на створення сприятливих умов для всебічного розвитку дітей на кожному з вікових етапів, на адаптацію в учнівському колективі, на формування демократичного світогляду та ціннісних орієнтирів, на засвоєння морально-етичних норм поведінки, на формування усвідомленого вибору здорового способу життя, на осмислення самовизначення у вибраній професії, на пропаганду духовних надбань українського народу, на виховання любові до рідної землі, на формування правової культури, негативного ставлення до протиправних діянь, на розвиток учнівського самоврядування.

З метою залучення учнів до позаурочної роботи з вересня місяця на базі училища розпочали роботу 19 гуртків. Гурткова робота досить різноманітна та працює за такими напрямками: художньо-естетичний (4), спортивний (9 із них 6 оплачуваних), декоративно – ужитковий (4), гуртки технічної творчості (2). Загалом у ній приймають участь близько 410 учнів, що в порівнянні з 2014 роком на 9% менше. Заняття відбуваються згідно з другим розкладом.

Взяли участь в обласному конкурсі бібліотечних виставок «А пам'ять священна». Нагороджені дипломом І ступеня Вінницького центру естетичного виховання Жила Н.П., Дмитрик Н.Ю.

Участь у Обласному конкурсі творчих робіт «Співець любові та свободи» - нагороджені дипломом Вінницького державного центру естетичного виховання: І ступеня у номінації «М. Коцюбинський – художник слова» Жила Н.П., І ступеня у номінації «Талант, як сонце у душі» Дмитрик Н.Ю.

Участь у Всеукраїнському конкурсі учнівської творчості у 2014-2015 н. р., присвячений Шевченківським дням під гаслом «Об'єднаймося ж брати мої!» на тему: «Ми є. Були. І будемо ми! Й Вітчизна наша з нами» - нагороджені дипломом Вінницького центру естетичного виховання: І ступеня в номінації «Література»: Зеленько О., Карпов Р., Миськова О., Юхимець М., Вишневська А., Кублій Л. - керівник Грибик Т.А.

(Закінчення на стор.15)

ПОРАДИ ДЛЯ ПЕРШОКУРСНИКА

Отак стоїш на порозі училища, не знаєш у який бік відчиняються його двері, тебе чекає стільки невідомого, ти не знаєш усіх нових облич... Здається, достатньо приводів, щоб втекти, сховатися і в емоціях пролепетати для самого себе: «Аааа, не піду!! Може, не варто починати?!». Але, на щастя, перший страх минає - у когось швидше, у когось пізніше - і перетворюється на найсправжніше захоплення та з'являється блиск в очах, що характерний моменту слави: «Я! Вчуся! У Вінницькому міжрегіональному вищому професійному училищі!».

Отже, перше і найважливіше, що можна сказати майбутньому першокурснику: - Дихай глибше! Коли зранку йдеш на пари, вдихай повітря на повні груди, щоб бути спокійним, як слон на сафарі. Зрозумій, що все нове перед тобою - це суперова можливість спробувати себе у нових обставинах, сприймай це як гру, як квест, який ставить перед тобою питання. Але знай, що відповіді на ці запитання не є архіскладними. Не бійся! - це найважливіше на першому етапі. Також є такі студенти, які безстрашно штурмують аудиторії і поводяться ніби все знають, отож можеш поспостерігати за ними і запозичити щось гарне з їхньої поведінки. А є дуже лякливі, то ж оглянься довкола і допоможи тому, в кого відняло мову від страху - це ж неабияка халепа - не могли привітатися з викладачем :)

Коли ти вже нічого не боїшся, тоді перед тобою розгортається цілком інша дійсність: викладачі здаються не такими вже й інтелектуальними монстрами, одногрупники постають у світлі цікавих недосліджених об'єктів, цілком здатних до комунікації, а розклад і дошка ого-

лошень - не головоломка, а стратегічне інформаційне першоджерело.

Також перед студентом постає дуже глибоке філософське запитання: що робити з навчанням? Бо ж усе так гарно довкола: затишні аудиторії, цікаві люди, різноманітні заходи, але що ж робити з навчанням, яке є незмінним товаришем училищних років? Відповідь приходить з досвідом наступання на граблі (дехто вірить на слово! :)) - для того, щоб навчання не перешкоджало, воно має займати те місце, яке згідно з пріоритетами навчання в училищі займати повинно - важливе, а може навіть, краще сказати, почесне.

А ось вам корисні поради.

Порада 1

Не нервуйся. У перші дні й навіть тижні навчання ти напевно будеш почувати розгубленість, а то й пригніченість - все навколо незнайоме, народу тьма, нікому до тебе немає діла. Це неприємний, але абсолютно нормальний стан, пов'язаний з адаптацією до нових обставин, що дуже скоро мине. Але поки ти погано орієнтуєшся в тонкощах коридорів і нумерації аудиторій, візьми собі за правило виходити з дому (або гуртожитку) хвилин на 10-15 раніше, ніж того вимагає час на дорогу до училища. По-перше, не запізнишся, а по-друге, не будеш зайве нервувати.

Порада 2

Потрібних людей треба знати в обличчя. Тому в перші ж дні розвідай, де знаходиться кабінет майстра та класного керівника, заглянь туди і познайомся з ними особисто. Це допоможе потім оперативно вирішувати різні питання.

Порада 3

Розклад - це твоя Біблія. На відміну від шкільного, училищний розклад може змінюватися, тому не лінься заглядати в

нього.

Порада 4

Не відтягуй відвідування бібліотеки. Теоретично підручників повинно вистачити на всіх учнів, але це тільки теоретично. Насправді ж діє принцип «Хто не встиг, той спізнився», і переможеним в цих перегонях дістаються найстаріші і пошарпані видання, а то й зовсім нічого. Для того, щоб тебе записали в бібліотеку, при собі потрібно мати квиток читача або учнівський квиток.

Порада 5

З блокнотом у руках обійди училищні підрозділи, які можуть знадобитися. Запиши дні і години їх роботи, з'ясуй, що потрібно для користування ними. Поспішай завести знайомство з одногрупниками. Як правило, ці люди стають друзями на все життя. Все в той же корисний блокнот запиши номери їх телефонів і адреси електронної пошти, особливо телефон старости групи. Не соромся телефонувати однокурсникам, щоб уточнити розклад, термін здачі контрольних, рефератів і т. д.

Порада 6

Запасися достатньою кількістю зошитів. Той, хто, не бажаючи «тягати зайву вагу», пише всі конспекти в один зошит, робить велику помилку: готуватися до іспитів з таких записів буде неймовірно важко. На звороті обкладинки запиши прізвище, ім'я та по батькові викладача, який читає предмет, а також його кабінет.

Порада 7

Подбай про те, щоб у сумці завжди лежали «про запас» 1-2 ручки - паста у них має підлий звичай - закінчуватися в самий найвідповідальніший момент. На лекціях дуже корисно мати при собі ручку червоного або зеленого кольору, або кольоровий маркер - з їх допомогою можна по ходу справи підкреслювати найбільш важливі формули і визначення, ставити пам'ятні

знаки на полях, виділяти нові терміни і т. д. Для занять іноземною мовою заведи не один, а кілька зошитів: у найтовщий записуй граматичні правила і міцну теоретичну мудрість, в тих, що тонші, роби вправи. Про всяк випадок тримай у сумці хоча б один чистий зошит - стане в нагоді.

Порада 8

Як можна швидше навчися конспектувати лекції. Це нескладно, головне - розробити систему символів і зрозумілих тобі скорочень. Усі символи разом з розшифровкою запиши на зворотному боці обкладинки зошита. Конспектуючи, не економ на папері. Залишай в зошиті поля для додаткових нотаток.

Порада 9

Налаштуйся на те, що підготовка до екзаменів починається ... з першого заняття. Перед черговою лекцією не лінься хоча б побіжно переглянути конспект попередньої. Заодно з'ясуй, чи багато залишилося зовсім темних місць. Якщо прояснити їх не вдається навіть за допомогою підручника, не соромся звернутися до викладача - краще, якщо ти запитаєш його зараз, ніж він потім - на іспиті. На семінарах не відсиджуйся в куточку, а веди себе активно - виступай з доповідями, уточненнями, задавай питання. Якщо при цьому не будеш пропускати лекції та практичні заняття, то маєш реальний шанс потрапити в касту «автоматників».

Порада 10

Радій! Студентське життя буває один раз в житті і воно неповторне! У нас в училищі проводяться концерти, виставки та дискотеки, не лінься їх відвідувати. Потім буде що згадати.

Петрова В.О., викладач спеціальних дисциплін, Перевертень Катерина, учениця групи №48

ЄВРОПА ПОЧИНАЄТЬСЯ З МЕНЕ!

16 травня Вінниця відзначала День Європи, який проходив під гаслом «Європа починається з мене!». Велику увагу на цьому святі було приділено молоді, яка, як показало наше недавнє минуле, є найбільш активною, діяльною і проєвропейською частиною населення нашої держави.

Саме на долю молодих розумних і перспективних людей припадає творення і становлення держави, і наша молодь чітко та неоднозначно показала,

що вона обирає для себе європейське майбутнє. Тому закономірною та символічною була організація у м. Вінниця у День Європи на Європейській площі фестивалю «Студентська весна 2015», у рамках якого відбулася презентація навчальних закладів.

ДПТНЗ «ВМВПУ» уже традиційно зайняв свою достойну нішу в цьому святі. Фестиваль розпочався з параду навчальних закладів, де кращі представники нашого училища пронесли знамено навчального закладу цен-

тральною вулицею міста. Також високий рівень училища підтвердила презентація навчального закладу на виставці «Європейська освіта в Україні», де були представлені численні творчі роботи наших педагогів. Родзинкою стали

станок із бісероплетіння майстра виробничого навчання Ткач Ж., який вразив відвідувачів виставки. Цікавою «фішкою» став майстер-клас із карвінгу,

що незмінно користується популярністю на всіх виставках, у яких брало участь наше училище. Усім бажаючим було запропоновано спробувати виліпити орхідеї за технікою «Цукрова флористика».

Крім традиційних майстер-класів, цього року була представлена інновація від учнів за професією «Монтажник інформаційно-

комунікаційного устаткування», які працювали в програмі «Photoshop» у режимі он-лайн. Тобто учні фотографували звичайних перехожих, обробляли фотографію за допомогою програми «Photoshop» і виставляли в Instagram, так що сфотографовані особи могли побачити свої професійні фото в соцмережі.

Викладачі Вижга М.В. та Коношевич Т.В. відповідали за профорієнтаційну роботу. Вони розповідали всім присутнім про наше училище, наголошуючи на перевагах навчання у «ВМВПУ».

Надзвичайно цікавим був фестиваль «Вінницька студентська весна 2015», який відкривав наш вокальний ансамбль педагогічного колективу «Джерело». Високий рівень майстерності учасників ансамблю був достойно оцінений кубком та дипломом учасника.

Хочеться подякувати усім студентам та викладачам, які взяли участь за патріотизм, підтримку свого навчального закладу, активну участь у заходах, за креативність творчість та професіоналізм! Ви – наша гордість!

Біла Л.О., Вижга М.В.

ВСІ ПЕРЕМОГИ ПОЧИНАЮТЬСЯ З ПЕРЕМОГИ НАД СОБОЮ

Свято педагогічної майстерності «Учитель року – 2015»
«... **Найдосвідченіший педагог ніколи не повинен спинятися на досягнутому, бо якщо немає руху вперед, то неминуче починається відставання».**

В.О.Сухомлинський

Багато на світі чудових професій. І все ж є одна особлива, почесна і дуже відповідальна. Це - мистецтво навчати, передавати в майбутнє все, чим оволоділо людство за свою багатовікову історію. Диво щоденне й неповторне – праця учителя. Саме вчителям суспільство довіряє найцінніше багатство, своє майбутнє – дітей. Саме педагоги, будучи носіями гуманних традицій, знань і культури, покликані не просто вчити, а розвивати та формувати світогляд Людини.

Освіта XXI століття ставить перед вчителем нові вимоги. Сьогодні дуже важливо, щоб учитель був творчою, саморозвиненою особистістю. Сучасний вчитель – це професіонал, який має бути і артистом, і художником, і письменником, і співаком,

але при всьому цьому завжди залишатися і учнем. Хороший учитель постійно повинен продовжувати вчитися: вчитися працювати над собою, спілкуватися з дітьми, готуватися до уроку. Хороший учитель – це майстер, який перетворює реальність на незвіданий шлях до загадкових зірок, несе любов, дарує надію, запалює вогники творчості та індивідуальності.

Презентувати свої творчі педагогічні напрацювання вчителі можуть у багатьох фахових конкурсах та заходах. Одним із найважливіших є конкурс «Учитель року», метою якого є підвищення престижу учительської професії та стимулювання працівників сфери освіти, популяризації кращих досягнень і професійної майстерності, визначення внеску педагогів у розвиток області, відзначення кращих учителів, які успішно працюють в умовах модернізації освіти, виявляють високий рівень професійної компетенції та методичної культури.

Так цього року, 3 червня, на базі Вищого професійного училища №7 відбувся заключний етап обласного конкурсу се-

ред педагогічних працівників ПТНЗ «Учитель року - 2015» у номінації «ІТ – викладач», який став справжнім святом професіоналізму та наснаги, злету фантазії та творчості, любові до своїх учнів та відданості справі.

Урочистому святковому заходу передувала велика робота організаторів свята, конкурсантів та членів журі, яким на всіх етапах конкурсу доводилося вибрати кращих, гідних представляти навчальні заклади на обласному рівні.

Перед тим як потрапити на сцену, вчителі підготували портфолію, відеоурок, провели відкриті уроки. У результаті право брати участь у фінальному етапі вибороли 8 конкурсантів професійно-технічних навчальних закладів Вінницької області. Серед претендентів на звання «Учитель року» була і я, викладач спеціальних дисциплін, Коношевич Тетяна Василівна.

Свято педагогічної майстерності проходило у чотири етапи. Традиційна «Візитівка» дала можливість педагогам представити свої сильні професійні та творчі здібності. Глядачів щиро захопили презентації усіх

учасників.

Другий етап фінального змагання мав назву «Моя навчально-методична розробка», де учасники мали змогу представити свої новаторські педагогічні ідеї. Мною була представлена ідея «Навчання без меж», яка дає можливість учням отримувати знання будь-де, будь-коли та у будь-якому об'ємі.

Наступним був методичний конкурс, який полягав у перевірці знань із психології та педагогіки.

Завершальною частиною був конкурс «Мое хобі», де учасники змогли продемонструвати свої захоплення та таланти, які є значущим доробком у житті справжнього педагога.

Гідно долаючи усі етапи, конкурсанти проявляли високий професіоналізм, справжній учительський талант, уміння спілкуватись із учнями, творчість та креативність, беззаперечно любов до професії, відданість справі.

Фіналістів конкурсу привітали Директор НМЦ ПТО у Вінницькій області Бадюк В.В., начальник відділу професійно-технічної освіти Даценко А.В., директор ДНЗ «ВПУ №7 м. Вінниця» Нартовський Ю.В.

Протягом усіх етапів фінального змагання я відчувала величезну широкую підтримку своїх вболівальників, яка надавала сили та наснаги для боротьби. Особливо хочеться подякувати методисту рідного навчального закладу Колодійчук Л.О. За підсумками усіх етапів конкурсу я виборола почесне 2 місце.

Особисто для мене участь у конкурсі – це своєрідний урок професійного звер-

На фото: Коношевич Тетяна Василівна

шення та самореалізації. Це можливість працювати у творчій, креативній команді, яка допомагала і підтримувала мене протягом усіх етапів конкурсу. «Учитель року» став саме тим акордом, який налаштував моє серце на необхідність постійної самоосвіти та саморозвитку, на творчість, майстерність та професіоналізм.

Попереду щоденна праця, любов до справи, що стала справою життя, реалізація творчих задумів та радість спілкування з учнями.

Я впевнена, що найбільші перемоги ще попереду, а зараз я готова ділитися краплинками досвіду з тими, хто готовий до самовдосконалення, натхненної праці, творчості, неповторності, пошуку істини.

Шановні колеги! Не бійтеся змагатись із професіоналами. Завжди пам'ятайте слова: «Найважливіша перемога – перемога над самим собою».

Коношевич Т.В., викладач спеціальних дисциплін

На фото: Коношевич Тетяна Василівна з групою підтримки ДПТНЗ «ВМВПУ»

Молодь – наше сьогодні та майбутнє, адже саме вона буде жити та працювати, розбудувати державність і громадянське суспільство України. Важливо, що вже сьогодні формується активісти й реалізовувати нові соціальні, творчі проекти, займатися громадською діяльністю.

28 травня на Європейській площі м. Вінниця відбувся щорічний обласний фестиваль технічної творчості учнів професійно-технічних навчальних закладів «Творча молодь Вінниччини». Організаторами фестивалю вже вдруге є Департамент освіти і науки облдержадміністрації та Вінницький державний центр естетичного виховання учнів професійно-технічних навчальних закладів. Метою фестивалю є: підведення підсумків роботи технічних гуртків та творчих об'єднань учнів ПТНЗ; розви-

ток пізнавальних інтересів у певній галузі знань до технічної творчості, моделювання, винахідництва, сприяння інтелектуальному, емоційному та естетичному розвитку учнів; популяризація творчих технічних ідей; сприяння творчому розвитку особистості та обмін досвідом; підтримка талановитих учнів професійних навчальних закладів;

«ТВОРЧА МОЛОДЬ ВІННИЧЧИНИ»

здійснення професійної орієнтації учнівської молоді.

Фестиваль «Творча молодь Вінниччини» демонструє за якими спеціальностями професійні навчальні заклади готують майбутніх фахівців та презентує творчі здобутки випускників. Однією з особливостей фестивалю є те, що він проходить щороку в той час, коли закінчується на-

вчальний рік у загальноосвітніх закладах. Це дає можливість випускникам шкіл ознайомитися з професіями, які презентують професійні навчальні заклади та їх специфікою.

Вінничанам та гостям міста в ході дійства наше училище презентувало навчальний заклад шляхом майстер-класів за

професіями, демонстрацією міні-техніки, відео-презентаціями професій. Виховний відділ підготував вокально – хореографічну композицію «Торкніться струн душі» за участю вихованців гуртків: «Душі криниця» - керівник Тетяна Будюк, «Мальви» - керівник Оксана Македонська, спортивної секції «Бойовий гопак» - керівник Дмитренко Руслан та учасників педагогічного

ансамблю «Джерело» - керівник Ольга Янушкевич.

Виставковий стенд навчального закладу був оформлений в українській тематиці, де були представлені роботи гуртків: «Юний технік», керівник Гонтар В.В., «Металіст», керівник Петров І.В.. Також хочеться відмітити особистий приклад майстрів в/н: Ткач Ж.М., яка надала власні роботи з бісеру, Гнатюк О.М. (в'язання гачком), Лукашенко М.М. (орігамі), Березюк Л.В. (вишивка хрестиком), та викладачів Задорожну Р.А. (декупаж), Піщик О.В. (вироби з бісеру).

Участь у фестивалі стала гарним підсумком роботи всього колективу училища у напрямі розвитку творчих здібностей наших учнів. Хочеться подякувати всім тим, хто взяв участь у фестивалі «Творча молодь Вінниччини» та побажати творчих здобутків, натхнення та перемог.

Культурорганізатор Гладка К.І.

ПРОЩАВАЙ, УЧИЛИЩЕ!

За два роки навчання я дізнався багато нового та цікавого. У «ВМВПУ» не лише дають відмінні знання, а ще й фізичну підготовку і моральні якості. Кожен учитель старався студентам дати необхідний багаж знань і максимально підготувати їх до отримання професії і професійної самореалізації.

У стінах нашого навчального закладу ми переживали і перемоги, і поразки.

Наш майстер Расулова Тетяна Миколаївна протягом двох років вклала в нас душу та серце, завжди підтримувала, допомагала нам у різних ситуаціях, вирішувала різні проблеми та конфлікти, які ставали у нас на дорозі, та все ж залишалася терплячою, чуйною та доброю, за це все ми її дуже вдячні.

Також хочу подякувати викладачам Кобисі В.М., Грабенко О.А., Бурі О.М. за працю з нами, за дані знання протягом навчання і за чудове ставлення і повагу до студентів, які нам так потрібні у майбутньому. В училищі я знайшов чимало хороших друзів. У нас хороша група, всі один за одного. Ми вирішували багато різних питань разом. Дякую Вам за все!!!!

Ось і закінчилося веселе та безтурботне життя, ми з радістю будемо нести з собою знання, які дав нам навчальний заклад.

Ну, от і все, скінчилися уроки, Шкільні дзвінки пішли у небуття. Ви робите свої найперші кроки у самостійне і складне життя.

Воно складне, та тим не менш цікаве,

Бо мрія кличе і надія є. Когось у нім ждуть успіхи і слава, Когось лиш будні — кожному своє.

Буває, що й спіткнутись доведеться, Побути на коні і під конем. Та сильний знов на ноги підведеться Й не житиме всього одним лиш днем.

А буде крокувати, і лише вперед іти. Можливо, відчувати всі вітри в лице. То ж тільки так і треба в світі жити І нагороду матимеш за це.

У боротьбі збудеш світлу долю. Для тебе будуть оди і пісні. Життя — ріка, а не стежина в полі. Потрібно втриматись на бистрині.

Тому живіть активно, в повну силу, І хай як важко, але треба йти. Й виходити із ситуації уміло, При цьому честь і совість зберегти.

**Соколовський Денис,
учень групи №7**

ШЛЯХ ДО ОМРІЯНОЇ ПРОФЕСІЇ

Існує багато професій хороших і важливих, але людина обирає одну.

От і я здійснив цей вибір і сьогодні я здобуваю робітничу кваліфікацію – «Монтажник інформаційно-комунікаційного устаткування». Я був упевнений, що під час навчання буде надзвичайно цікаво працювати з новими для мене пристроями і програмами. Впродовж навчання я набув знання, використовуючи які я проходжу практику у Вінницькому міжрегіональному вищому професійному училищі. За час проходження практики, я

набув практичного досвіду з професії і позитивних вражень про наш навчальний заклад. Матеріально-технічне забезпечення училища знаходиться на високому рівні і виконувати поставлені завдання було надзвичайно цікаво.

Ось уже третій рік поспіль мені випала така чудова нагода проходити виробничу практику на базі нашого училища. Хочу відразу відмітити, що будь-яка практична діяльність потребує певних вольових якостей: витримки, терпіння, послідовності, наполегливості – все це я здобув тут.

Перший рік практики на базі училища пройшов легко та залишив по собі лише позитивні враження. Щодня я дізнавався все більше і більше нового для себе. Захопившись виконанням завдань, я навіть не помічав, як швидко пробігав час. Пройшовши практику у нашому училищі, я ще раз переконався у тому наскільки відповідально навчальний заклад ставиться до організації та проведення ефективної та продуктивної виробничої практики.

Мені, як молодому спеціалісту, іноді хочеться звернутися до когось за

допомогою. Допомігав мені майстер в/н Домінов М.А., за яким я був закріплений під час проходження практики. Він завжди доступно на практиці показував, як правильно користуватися технікою, наявною в кабінетах навчального закладу, давав настанови і корисні поради, використовуючи які я з легкістю виконував поставлені завдання. За що я йому дуже вдячний!

Пропрацювавши в училищі, я зрозумів, що гарний фахівець повинен не тільки досконало володіти навчальним матеріалом, а й вміти працювати з технікою. Професіонал своєї справи повинен вміти тримати в полі зору всю техніку, яка працює, щоб у разі збою швидко зреагувати та виправити ситуацію, яка виникла. Винахідливість та уміння правильного розподілення уваги є професійно важливими якостями гарного працівника.

Головне - ніколи не втрачати віри у свої сили, завжди бути готовим до виконання складних завдань і не засмучуватися у разі невдачі.

Бажаю всім сили, натхнення, терпіння та наполегливості у роботі!

**Івасюк Юрій,
учень групи №36**

НИЗЬКИЙ ВАМ УКЛІН!

Учень – це не посудина, яку потрібно наповнити, а факел, який треба запалити
К.Ушинський

Ми вдячні за вогонь добра, людяності й краси, який Ви, шановні викладачі та майстри виробничого навчання, запалюєте в душах кожного учня, за любов і теплоту, яка зігріває наші серця, за розуміння, підтримку й розраду, безмежну віру в наші сили і знання, за життєву мудрість, чуйність і невичерпне терпіння.

Тож нехай ще сотні весен і зим сяє для Вас сонце тепла і любові, віри й добра, нехай оминають Вас і Ваші сім'ї спалахи журби, хай доля щастя стелить килимами, живіть у мирі й Божій благодаті, і нехай казковий синій птах окрилює Вас на нові звершення.

Ваші знання, і мудрість – просто й водночас таку складну, ми збережемо на все життя.

Дякую, ДПТНЗ «ВМВПУ»!

Було це неначе вчора,
Прийшли ми в ЛЗК,
І Вас вітали хором,
Любити вчилися Вас.
Ви дали стежку у майбутнє
Щира дяка Вам знову й знов.
За нас були спокійні мами
Тоді, як Ви були із нами.
Ми класом почали дружити
З'явилися справи спільні в нас.
Ми полюбили фізкультуру,
Збирали ми макулатуру,
Було в нас свято не одне!
Ділили завжди Ви із нами
Навчання, працю і свята.
Ви нас навчили чесно жити,
Єднатися в нелегкий час!

Учні групи №41

Три роки тому, ми вступили до цього навчального закладу, колектив ВМВПУ прийняв нас у свою родину. Наші перші кроки були надто дитячими, але нам допомагали долати труднощі, вчили самостійно прийма-

ти рішення. Бездоганна організація та матеріально-технічне забезпечення училища дозволило стати нам справжніми професіоналами своєї справи.

Кожен з нас пишається тим, що є випускником ВМВПУ та знаннями, які тут отримав, училище дало нам путівку в життя.

Від імені усіх випускників хочу подякувати усьому колективу та адміністрації за той вогонь, що розпалили у наших серцях, за віру у кожного з нас. Дозвольте також висловити вдячність керівництву групи і нашим батькам.

Дорогі батьки, шановні викладачі та майстри, нехай успіх ваших дітей і ваших випускників буде вашою винагородою за терпіння, підтримку та вашу турботу. Нехай Ваша доброта та щирість повернуться вам сторицею.

Низький вам уклін!
Бажаю довго-довго жити
Без сліз, без горя і журби,
І хай із Вами радість буде
Сьогодні, завтра і завжди!
Бажаю Вам щастя, здоров'я,
Не такого як сонце, бо сонце пече,
Не такого як річка, бо річка тече,
Не такого як вітер, бо вітер гуляє,
А такого як небо, бо небо безкрає!
Хай щастя завжди
супроводить Вас,
Людська повага й
шана не минають,
А вашу мрію й працю повсякчас
Лиш визнання вінчають!

Земний уклін Вам за натхненню працю, за Ваше вміння долати життєві труднощі, за Ваше причастя мудрості й добра! Дякуємо Вам.

З повагою та вдячністю, учениця групи № 16 Деркач Анна

МОЇ СПОГАДИ ПРО ЖИТТЯ В УЧИЛИЩІ

Дорогі наші випускники, ось і проминуло три роки навчання у Вінницькому міжрегіональному вищому професійному.

Проте, я запам'ятала на все життя 1 вересня 2012, коли вперше познайомилася з двадцятьма шістьма одногрупниками. По-перше, мене вразила дружня атмосфера в нашій 23-ій групі і серйозне та відповідальне ставлення до навчання. Хочу підкреслити, що на той час мені було лише 16 років, оскільки відразу ж вступила до училища після закінчення 9 класу. Враховуючи мій юний вік, на першому курсі я була ніби «дитиною» нашої 23-ї групи. За час навчання ми встигли отримати багато позитивних вражень та емоцій, завели нові знайомства. Хочу зазначити, що не тільки під час навчання, а й після уроків ми постійно спілкуємося, дружимо родинами, приїжджаємо в гості один до одного, зустрічаємося та з приємністю згадуємо наші учнівські «курйози».

Серед викладачів, які нас на-

вчали впродовж трьох років, я запам'ятала Вчителів з великої літери, професіоналів своєї справи, які надзвичайно і доступно пояснювали новий матеріал – це Петрова Вікторія Олександрівна, Джус Марія Василівна, Шафорост Тетяна Миколаївна, Козачок Алла Василівна, Гладка Леся Іванівна.

Сьогоднішнім першокурсникам пощастило, що ці викладачі продовжують навчати учнів у нашому навчальному закладі.

Ми хочемо від усієї групи висловити слова подяки нашому класному керівникові і майстру, вихователям гуртожитку та викладачам. Дякуємо за доброту та ласку, терпіння, чуйність і розуміння! Нехай у Ваших душах та домівках буде гармонія і благодать, а здоров'я потішить своєю постійністю! І також світяться добротою і любов'ю. Спасибі Вам за тепло душі! З повагою Ваша 23-я група.

МИ ЛЮБИМО ВАС! ВИ В НАС НАЙКРАЩІ!

**Скубілова Ганна,
учениця групи №23**

ЛЮБЛЮ ТЕБЕ, МАМО, ЛЮБЛЮ ТЕБЕ, ТАТУ!

Притча про вартість часу

Одного разу батько, вкотре повернувшись із роботи додому пізно, застав на порозі свого маленького сина.

- Ти чому не спиш? – поцікавився батько.
- Я хотів тебе про щось запитати.
- То запитуй.
- Яка в тебе заробітна плата, тату?
- Навіщо тобі? – роздратовано відповів той.
- Просто хотів знати, скільки ти отримуєш за годину праці.
- Якщо це задача, то приблизно 30 гривень.
- А ти можеш позичити мені 20? – запитав хлопчик, поглянувши на батька серйозними очима.
- Знову на якусь дурничку, що завтра зламається? – не на жарт розгнівався батько і сказав синові негайно йти спати.
А сам ще деякий час не міг заспокоїтися, щоразу згадуючи в думках прохання сина. Та згодом

батькові стало прикро за те, що він був занадто суворим: «А може, я даремно погарячував, і дитина справді збирає гроші на щось важливе для неї?» Врешті, не витримавши, пішов у дитячу кімнату:
- Ти не спиш, синку?
- Ні.

- Вибач мені, будь ласка! У мене був важкий день. Ось, візьми гроші, які ти просив.

- Дякую татку! – вигукнув хлопчик й радісно завовтузився, витягаючи з-під подушки ще декілька зім'ятих гривень.

- Навіщо ж ти просив у мене грошей, якщо й так маєш? – невдоволено пробурмотів батько.

А син склав усі купюри до купи, ще раз перерахував їх і відповів:

- Тому що мені не вистачало. Але тепер у мене рівно 30 гривень! Можна я куплю годину твого часу? Татку, будь ласка, прийди завтра з роботи раніше!

Тато очима дітей Що тобі тато говорить найчастіше?

- Обіймає. Володько, 5 років
- Каже, що я красива, смілива. Христинка, 5 років

- Привіт, Колючка! (сміється) Ілонка, 5 років

- Тато? Тато каже, що мене дуже любить. Ігорчик, 5 років

Чому ти любиш свого тата?

- Тому що тато – це моя рідна людина. Тарасик, 6 років

- Бо він для мене може все зробити. Навіть машинки ремонтувати. Юрчик, 6 років

- Бо він мій тато. Януся, 6 років
Звідки ти знаєш, що тато тебе любить?

- Бо він мене завжди гладить, він мені їсти смачне готує, коли мама йде на роботу. Тарасик, 6 років

- Бо він завжди радий мене бачити. Януся, 6 років

- Бо тато знає, що я хочу. Знає, що я люблю. Знає, коли я хочу спати. Вікуся, 5 років

- Тому що татко усміхається. Христинка, 5 років

- Він підіймає мене високо. Діяночка, 5 років

- Бо він мені завжди це каже. Каринка, 5 років

Що твій тато найбільше любить робити?

- Їсти солодке дуже любить.

Варення. Вероніка, 6 років

- Напевно, їсти любить, бо він завжди їсть по два рази. Перше і друге. Назарко, 5 років

- Так, як усі: дивитися футбол. Януся, 6 років

- Бавитися, робити салат і їздити машиною. Ростик, 3 роки

Що ти найбільше любиш робити разом з татом?

- Я люблю татові допомагати. Якись цікавинки з ним будувати. А ще, якщо я чемний, то тато їздить і купує мені рибки, золоті. Тарасик, 6 років

- Я люблю робити разом з татом корону. Вона робиться з паперу, для ляльок. Софійка, 5 років

- Гуляти з татком. І ще я люблю з татком сидіти вдома, коли я хвора. Христинка, 5 років

За що б ти хотів (-ла) подякувати своєму татові?

- За те, що ми об'їздили всю Україну. Володько, 10 років

- Я хочу подякувати татові за те, що він одружився з моєю мамою. Гануся, 8 років

- За те, що він любить мене, піклується, підтримує, ще раз лю-

бить і справедливо до мене ставиться. Також робить для мене все, робить для мене свята кожного дня. Я люблю свого тата. Максимко, 10 років

Навіщо існують татусі?

- Для опіки над дітьми, для розваг. Мар'янка, 9 років

- Щоб із ними їхати в машині. Софійка, 5 років

- Батько – захисник, охоронець, вірний друг. Для мене тато – той, хто мене розуміє в бойовому мистецтві. Діана-Любов, 10 років

- Тато існує, щоб любити своїх дітей. Даринка, 8 років

- Якби їх не було, ми б не народилися. Назарко, 9 років

- Я думаю для того, щоб допомагати мамі і опікуватися дітьми так, як мама. Настуся, 9 років

- Татки існують для того, щоб дитина росла у повній сім'ї. Богданко, 7 років

- Щоб підтримати. Ромчик, 10 років

- Для того, щоб робити уроки. Остапко, 10 років

- Для того, щоб нас з мамою оберігати. Остапко, 8 років

Улас Самчук, «Волинь»

БАТЬКІВСЬКИЙ ПОРІГ

За тобою завше будуть мандрувати

Очі матері і білява хата.
В. Симоненко

Багато пісень складено про батьківський поріг, чимало віршів написано, багато фільмів знято. Мені здається, якщо скласти вирізані з кіноплівки кадри повернення головних героїв додому, це будуть десятки кілометрів стрічки.

От незабаром і я пізнаю повною мірою тепле відчуття повернення додому.

Вже майже два роки минуло з тих пір, як я покинула рідну домівку, коли поїхала навчатися до міста, здобувати професію обліковця.

Я уявляла собі, як сидітиму на заняттях, слухатиму уважно викладача, а подумки летітиму до рідної домівки.

Там же усе таке рідне і близьке серцю. Проте, незабаром біль розлуки трішки притупився: новий для мене навчальний

заклад, нові враження, друзі, викладачі. Але кожен раз, повертаючись додому, я відчувала, як радість переповнює мої груди, а коротка дорога додому видається дуже довгою. Нарешті автобус долає останні кілометри. Бачу вигін за селом, де пасеться худоба, березовий гай, скелю над річечкою, де колись всім класом зустрічали світанок дорослого життя.

Пригадую, як одного літа я їздила до табору відпочинку на три тижні. Спочатку моя радість була безмежна. Батьків нема, можна робити, що заманеться. Одне слово – свобода (вожатих не беру до уваги, тому що більшість із них були не набагато старші за мене).

Але вже за тиждень я дуже заскучала за батьками та рідною домівкою. Якось добула до кінця зміни.

З якою ж радістю я поверталася! Найгарнішою для мене мелодією скрипнула хвіртка,

привітно загавкав пес Кудлай; ледь переступивши поріг дому, почула аромат свіжоспеченого хліба, а потім кинулася в мамині обійми, де було так затишно і тепло.

Пригадала це, і мені здалося, що з роками радість повернення не зникає. Думаю, що все це і називається «батьківський поріг».

Це якась магічна сила любові, яка ніколи не зникне. Дуже поспішаю туди, бо там на мене завжди чекають і радісно зустрічають.

І я певна, що хто б не повертався додому: чи то воїн з АТО, чи студент з навчання, чи то людина з мандрівки – у всіх одне й те ж відчуття.

У моєму житті батьківський поріг посідає таке саме важливе місце, як мир у всьому світі, Бог та хліб.

Терешко Альона, учениця групи №29

ШАНУЙТЕ БАТЬКІВ

Шануйте батьків, любі діти, Щоб потім не пожаліти. Допоки є батько і мати, Старайтесь їм шану віддати.

Мало хто знає, що 1 червня є Всесвітнім днем батьків, так як, зазвичай, літо розпочинається Міжнародним днем захисту дітей. Це свято є офіційною міжнародною подією, закріпленою рішенням на рівні Генеральної Асамблеї ООН від 17-го жовтня 2012-го року.

Найдорожче, що у нас є – це наші батьки. Подумайте для чого батьки живуть більшу частину свого життя? Вони живуть заради нас, турбуються про нас, створюють для нас тепло і комфорт, куди приємно повертатися щодня. Саме мати та батько формують у нашій голові уявлення про слово «сім'я».

Без батьків ми ніколи б не знали тепла сімейної любові, почуття захищеності. Батьки – це велике щастя, яке ми не завжди цінуємо, бо воно ж завжди поруч. І лише коли бачимо сюжет про сирітські

будинки, розуміємо: нам так пощастило, бо ми маємо батьків. І любити й поважати їх – наш обов'язок.

Тож подякуймо своїм батькам за те, що дивимось на світ, тішимося, радіємо, вчимося чогось нового, кохаємо і розчаровуємося, вчимося бути мужніми та толерантними, розуміти себе, навколишній світ, інших людей. Хочеться подякувати мамі й татові за їхню теплоту і терпіння, за те, що в житті доклали всіх зусиль, щоб ми були людьми... щасливими людьми! А ще за те, що навчили доброти.

Попросімо пробачення, щиро без вагання і прикрас, за всі наші провини, нестачу любові, уваги, підтримки, тепла, розуміння, за те, що не завжди дослухались до батьківських порад, щоб потім не жалкувати решту життя про втрачену можливість.

Любіть своїх батьків, будьте завжди гідними, дайте можливість гордитися вами.

Березюк Л.В., майстер в/н

Гордість училища з ліва на право Расулова Маргарита, Ткачук Олена - диплом з відзнакою та срібна медаль, Воронюк Катерина - диплом з відзнакою та золота медаль

(Закінчення. Розпочато на стор. 1)

Щирими словами, красивими хореографічними композиціями привітали випускників й учні навчального закладу.

Про кожного із випускників можна сказати чимало приємних слів, адже за роки навчання кожен мав безліч можливостей продемонструвати свій талант та вміння. Гордістю ж навчального закладу є ті, які своєю наполегливою працею довели, що вони серед випускників найкращі. Це цьогорічні відмінники навчання та випускники, що залишають училище, міцно тримаючи у руках дипломи кваліфікованих робітників із відзнакою. Серед них учениці групи №19 Воронюк Катерина (золота медаль, диплом кваліфікованого робітника із відзнакою), Ткачук Олена та Расулова Маргарита (срібні медалі, дипломи кваліфікованого робітника із відзнакою), Свиначук Олена

Щасливі випускники групи №10

(диплом кваліфікованого робітника із відзнакою) – майстер виробничого навчання Коваль І.А., класний керівник Задорожна Р.А.. Дипломи кваліфікованих робітників із відзнакою отримали й учні групи №7 Качан Станіслав, Іщенко Вадим, Мосін Олександр - майстер виробничого навчання Расулова Т.М., класний керівник Стець І.І.; учень групи №10 Гончар Віталій - майстер виробничого навчання Лукашенко М.М., класний керівник Мельничук Л.В.; учениця групи №16 Деркач Анна - майстер виробничого навчання Цимбалюк Д.М., класний керівник Черниш Т.М.; учениці групи №17 Березюк Марина, Попач Руслана, Трачевська Кристина, Мазур Олена, Цаюк Надія - май-

стер виробничого навчання Вінярська В.В., класний керівник Янківська Г.А.; учні групи №23 Бакулін Володимир, Воронюк Вадим - майстер виробничого навчання Педоренко А.М, класний керівник Веретянова О.О.; учениця групи №25 Ліневич Анастасія - майстер виробничого навчання Беркар В.М., класний керівник Кермаш В.С.; учениця групи №27 Стеблян Фаїна - майстер виробничого навчання Олексієнко Г.П., класний керівник Бура О.М., перекладач-дактилолог Колодкіна І.О.; учениці групи №33 Гаращук Наталія, Гладка Катерина, Дубчак Леся, Кравчук Марина, Кучевська Олена, Кучевська Оксана

– куратор Гладка Л.І.; учні групи №41 Аль-Нажар Ганна, Ковель Світлана, Сольський Юліан, Калина Владислав, Лещенко Ярослав - майстер виробничого навчання Молодова Н.А., класний керівник Мельник Л.І.; учень групи №45 Сулима Сергій - майстри виробничого навчання Захарчук Л.М., Макаров І.Р., класний керівник Грабенко О.А.

Загалом закінчити навчальний заклад у 2015 році із відзнакою зуміли, доклавши чимало зусиль та старань, 30 колишніх учнів, які є сьогодні прикладом у зростанні для інших.

Пам'ятайте отриману науку! Не зупиняйтесь на досягнутому! Збагачайте свої знання та уміння. Успіхів вам, великих горизонтів, можливості реалізуватися у житті!

Слово відповіді взяли й випускники: звучали слова подяки працівникам училища, батькам, висловлювались уголос мрії про майбутнє. Від імені усіх винуватців свята до усіх присутніх звернулися голова учнівського самоврядування, відмінниця навчання Ткачук Олена та активний учасник громадського життя училища Бакулін Володимир.

- Сьогодні нарешті настав той день, про який ми мріяли довгий час, який чекали з нетерпінням, бачили уві сні. Цей день звучить у наших серцях урочистою, радісною, яскравою мелодією. І в цю мелодію органічно вливаються ноти смутку і жалю.

Ми йдемо з навчального закладу і розуміємо, що нічого вже не повернути, не повторити, не змінити. Позаду залишилося яскраве, насичене подіями учнівське життя, де прощали нам провини й помилки, де нас розуміли, намагалися допомогти, навчити, підтримати.

Рідне училище стало для нас не тільки місцем, де отримують знання, але і, дійсно другим домом, як не банально це звучить. Тут ми дружили, допомагали один одному у вирішенні завдань і життєвих проблем, разом перемагали і ділили гіркоту поразок, раділи успіхам один одного і намагалися розрадити в біді.

Майстер в/н Захарчук Л.М. з випускниками групи №45

І завжди Ви, шановні вчителі та майстри виробничого навчання, були поруч, завжди були готові зрозуміти і допомогти. Ви допомагали нам рости і розумнішати. Ви вчили думати і відповідати - не тільки біля дошки, але й за свої вчинки, і ніколи не забувати робити роботу над помилками.

Ми не обіцяємо, що не будемо робити помилок в словах і прийнятих рішеннях, ми не обіцяємо, що будемо прославленими і великими, але ми будемо завжди пам'ятати Ваші уроки добра, справедливості, толерантності й чесності.

Ми будемо намагатися, щоб в майбутньому Вам ніколи не було за нас соромно. Ми будемо дбайливо зберігати свої спогади про навчальний заклад не тільки в фотоальбомах, файлах, на дисках, але і в своїх серцях.

У наших душах залишиться і мелодія сьогоднішнього дня, урочиста, яскрава з нотками смутку і жалю.

Хвилюючим був цей день не лише для випускників. Не менше хвилювалися і їхні батьки. Тамуючи подих, відчували, як шалено б'ється серце кожного, бо ж у вирій життя полетять їхні пташенята. Полетять із затишного гнізда, де вчили їх жити, працювати, відпочивати дружнім колективом, виховували на одвічних моральних цінностях: доброті, любові, совісті, честі. Але настав час будувати власне життя, сповнене успіхів, особистих перемог, реалізації задумів і творчих планів!

Прийшли привітати молодь із початком дорослого життя й поважні гості - випускник 1964 року випуску, начальник планово-технічного відділу телекомунікаційної компанії «Вінтелепорт» Совгира Олександр Іванович та випускник 1973 року випуску, керівник Вінницького навчально науково виробничого центру Одеської національної академії зв'язку імені Попова Герасимлюк Володимир Сергійович, а також декан вінницького факультету Київського національного університету культури і мистецтв Кравчук Галина Олександрівна та керівник Обласного громадського об'єднання «Самооборона майдану» Книжник Андрій Михайлович. Як люди справи, насамперед радили випускникам, аби вища освіта чи зважено обране робоче місце стали для них не просто шансом, а й гарантією майбутнього гідного працевлаштування, самореалізації та хорошої зарплатні. Висловили віру у те, що нікому не забракне сміливості та наполегливості зайняти гідне місце у житті, успішно реалізувавши себе у професійній діяльності, що кожен впевнено крокуватимете до обраної цілі і зможе взяти на себе відповідальність за власну долю та долю країни.

І ось хвилююча мить Лунає останній дзвінок. Радість та смуток переповнюють серця випускників. Навчання у Державному професійно-технічному навчальному закладі «Вінницьке міжрегіональне вище професійне училище»

Майстер в/н Андрущенко Л.С., кл.керівник Ткачук Г.Е. з учнями випускниками групи №8

закінчилося. Попереду – незвіданий шлях дорослого і серйозного світу.

Шановні випускники! Вирушаючи у далеку й незвідану дорогу візьміть із собою благословення батьків і вчителів – вічні, як рідна земля, напутні слова, які додадуть вам віри у завтрашній день, надії на власні сили, цілеспрямованості та сміливості у досягненні високих ідеалів і омріяних цілей вашого щасливого майбутнього життя.

Завтра ви творитимете новий світ, нову державу, примножуватимете її добробут і красу. Ми віримо, що любов до рідної землі, глибока шана до надбань нащадків, високі ідеали й творча праця зроблять ваше життя щасливим і ви прославите рідне місто й Україну на весь світ.

У добру путь і щасливу днину, дорогі випускники! Ластівка І.В., майстер виробничого навчання

АДМІНІСТРАЦІЯ ДПТНЗ «ВМВПУ»

ДМИТРИК ОЛЕКСАНДР ДМИТРОВИЧ

Директор ДПТНЗ «ВМВПУ»

Заслужений працівник освіти України. Відмінник народної освіти України, нагороджений знаком А.С.Макаренка. Почесний працівник училища. Закінчив Вінницький політехнічний інститут за спеціальністю: «Інженер електропостачання». У ВМВПУ працює з 1985 року. Викладач вищої категорії, викладач-методист. Викладає дисципліни: «Основи охорони праці та техніки безпеки», «Безпека життєдіяльності».

Контактний телефон: (0432) 26-32-32

ТЮТЮННИК МИКОЛА МИКОЛАЙОВИЧ

Заступник директора з навчально-виробничої роботи

Відмінник народної освіти України, нагороджений знаком А.С.Макаренка, знаком «За вагомий внесок у розвиток професійної освіти». Закінчив Вінницький педагогічний інститут. У ВМВПУ працює з 1993 року. Викладач вищої категорії, викладач-методист. Викладає дисципліни: «Основи охорони праці та техніки безпеки», «Безпека життєдіяльності».

Контактний телефон: (0432) 27-45-64

КОРЖЕНКО СВІТЛАНА ГАВРИЛІВНА

Заступник директора з навчальної роботи

Відмінник народної освіти України. Почесний працівник училища. Закінчила Вінницький педагогічний інститут у 1982. У ВМВПУ працює з 1982 року. Викладає географію та біологію. Викладач вищої категорії, викладач-методист.

Контактний телефон: (0432) 27-46-24

БІЛА ЛЮДМИЛА ОЛЕКСАНДРІВНА

Заступник директора з виховної роботи

Закінчила Вінницький державний педагогічний університет. У ВМВПУ працює з 2003 року. Викладач другої категорії, викладач спеціальних дисциплін.

Контактний телефон: (0432) 27-44-63

ВОРОНЮК ОЛЕКСІЙ МИКОЛАЙОВИЧ

Заступник директора з інформаційних технологій

Відмінник народної освіти України. Закінчив Вінницький політехнічний інститут. У ВМВПУ працює з 1995 року. Викладач вищої категорії, викладач-методист, викладач спеціальних дисциплін.

Контактний телефон: (0432) 27-77-81

МАЛІХАТКО ОЛЕНА ФЕДОРІВНА

Старший майстер

Відмінник народної освіти України. Закінчила Ашхабадський інститут народного господарства за спеціальністю: «Економіст».

У ВМВПУ працює з 1998 року. Викладає основи бухгалтерського обліку.

Контактний телефон: (0432) 27-48-32

ГЕЗУН ГАЛИНА МИХАЙЛІВНА

Головний бухгалтер

Відмінник народної освіти України. Почесний працівник училища. Закінчила Одеський фінансово-кредитний технікум.

Працює у ВМВПУ з 1977 року.

Контактний телефон: (0432) 26-32-35

КОЛОМІЙЧУК ЛАРИСА ОЛЕКСАНДРІВНА

Методист

Закінчила Чернівецький державний університет, Тернопільську академію народного господарства за спеціальністю: «Спеціаліст з фінансів». У ВМВПУ працює з 1999 року. Викладач вищої категорії, викладач-методист, викладач спеціальних дисциплін.

Контактний телефон: (0432) 27-44-63

Директор Дмитрик О.Д.	(0432) 26-32-32	Старший майстер Маліхатко О.Ф.	(0432) 27-48-32
Заст. директора Тютюнник М.М.	(0432) 27-45-64	Майстер в/н	_____
Заст. директора Корженко С.Г.	(0432) 27-46-24	Класний керівник	_____
Заст. директора Біла Л.О.	(0432) 27-44-63	Секретар навчальної частини	(0432) 27-45-15
Заст. директора Воронюк О.М.	(0432) 27-77-81	Кімната майстрів	(0432) 27-45-15
Методист училища Коломійчук Л.О.	(0432) 27-44-63	Гуртожиток училища	(0432) 27-45-83
Головний бухгалтер Гезун Г.М.	(0432) 26-32-35	Секретар курсової підготовки	(0432) 27-45-15

СІМ ПРАВИЛ ЗДОРОВОГО СПОСОБУ ЖИТТЯ

Не можна не відзначити всезростаючий останнім часом інтерес до здорового способу життя. Рано чи пізно починаєш замислюватися, що спосіб життя, який зараз ведеш, не кращим чином позначається на здоров'ї.

Найчастіше людина починає замислюватися про свій спосіб життя і здоров'я, коли наздоганяє якась проблема, з'являється хвороба чи недуга. Пропонуємо Вашій увазі 7 найважливіших правил здорового способу життя.

Правило № 1

Найважливіше при здоровому способі життя - це харчування. Правильне харчування! Більше фруктів і овочів, продуктів, наповнених корисними для нашого організму речовинами. Ніяких гамбургерів, коли, чіпсів.

Правило № 2

Активність, активність і ще раз активність! Будьте активними, життєрадісними і відкритими до світу.

І все-таки, навіть якщо на спорт часу немає, то піші прогулянки на свіжому повітрі, ранкову пробіжку, зарядки вранці ніхто не відмінює. Ходіть більше пішки, гуляйте у парках та лісах, будьте рухливим.

Правило № 3

Здоровий спосіб життя жодним чином не сумісний зі шкідливими звичками: курінням, вживанням алкоголю і тим більше наркоманією.

Правило № 4

Основа здорового способу життя - правильний розпорядок дня. Правильне харчування, фізична активність і відсутність шкідливих звичок при здоровому способі життя - це вже багато чого, але ще не все. При здоровому способі життя обов'язково повинен бути правильний розпорядок дня.

Правило № 5

Одне з найважливіших правил здорового способу життя - це позитивний настрій! Не зациклюйтеся на невдачах і промахах.

Правило № 6

Здоровий спосіб життя - це дбайливе ставлення до себе! Себе треба любити, про себе потрібно піклуватися. Наприклад, під час занять у спортзалі, потрібно думати не про те, щоб швидше піти і рахувати хвилини, а займатися із задоволенням, з

думками про те, що кожна вправа підтягує ваші м'язи .... Кожна вправа наближає Вас до ідеалу!

Правило № 7

Вести здоровий спосіб життя легше в компанії. В ідеалі, звичайно, потрібно, щоб усі навколо дотримувалися такої ж життєвої позиції - разом веселіше і є дух суперництва, наприклад, в позбавленні від зайвої ваги.

Уявіть, що всі навколо ведуть здоровий

спосіб життя, всі у прекрасному настрої, бажують один одному тільки добра.

Турбота про своє здоров'я не має бути проблемою, це має бути способом життя! Здоровим способом життя.

Краще вже бігати на свіжому повітрі, ніж по лікарях!

Петелько О.К., викладач фізичної культури

ЦЕ СТРАШНЕ ЯВИЩЕ – НАРКОМАНІЯ

26 червня – Міжнародний день боротьби зі зловживанням наркотиками.

Наркоманія! Скільки смертей за цим словом, скільки болю, скільки поламаних життів заберуть із собою в нікуди наркотики! Історія наркотиків стара як людство! Наркотики було відомі і вживалися дуже давно! Америка страждала від хвилі наркотиків! Наркоманія захопила чорний ринок ще в 20-х роках минулого століття!

У 80-ті роки нова забава разом із усіма західними цінностями прийшла в ряди і нашої молоді, розповсюджуючись підвалами і темними вулицями міст, набула такого масштабу, що правоохоронці не змогли стримати потік завезення наркотиків, і смерть з величезним напором вилася, перш за все, на підлітків і молодь! Адже основна частина наркоманів – підлітки і молоді люди, які набагато слабші психологічно ніж дорослі.

Причому спробувати наркотики часом пропонують «найближчі друзі!» уколовши, швидко

одержуєш веселощі на годину, але взамін поступово віддаєш життя!

Що важливіше: не загубити обличчя перед «друзями» або втратити життя? Як нерозумно: проміняти здоров'я, свободу, своє майбутнє на що?.. Більшість підлітків, що пробують наркотики, і не підозрюють, у що це обов'язково обернеться для них у недалекому майбутньому! Вони, підбадьорені словами «друзів», пробують, а потім багаторазово шкодують про цю мить і молять Бога про смерть під час ломок!

Перед тим, як спробувати наркотик, варто задуматися: чи потрібний Вам букет хвороб, що передається через голку? На що Ви прирікаєте себе, свою сім'ю, своїх майбутніх дітей? Купа витрачених батьківських грошей на наркотики? Жаж, що ти відчуєш, коли смерть буде стояти поруч, безпорадно спостерігаючи за тим, як поведе твої м'язи, як твій організм вмирає, а ти нічого не можеш зробити! Навіщо тобі сльози матері на твоїй могилі і скорбота батька? Навіщо себе

прирікати? Навіщо?

За оцінками фахівців зараз у світі налічується приблизно 200 млн. наркоманів. Іноді називають цифру в декілька разів більшу. Сьогодні у нашому місті 60% хлопчиків і 20% дівчат віком 15-17 років вже залучені до наркотиків. У цьому віці їм треба набиратись знань і життєвого досвіду, щоб завтра стати основою суспільства і взяти відповідальність за долю країни, але там проблема, де б дістати грошей на чергову дозу! Хто це зупинить? Ми – усі разом!

Наркоманія (від грец. нарке – заціпеніння і манія) – хвороба, що характеризується непереборним потягом до наркотиків, що викликає в малих дозах ейфорію, у великих – оглушення, наркотичний сон. При наркоманії вражаються внутрішні органи, виникають неврологічні і психічні розлади, розвивається соціальна деградація.

Юридичне поняття наркоманії істотно відрізняється від медичного: тут суспільну небезпеку складають не саме захворювання, а пов'язані з ним соціальні явища.

Стан залежності від наркотиків характеризується трьома фактами:

- непереборним бажанням продовжувати прийом наркотиків;
- потребою поступово збільшувати дозу;
- залежністю психічного, а іноді і фізичного характеру від впливу наркотиків.

Більшість опитаних учнів та студентів повідомили, що вони легко можуть дістати наркотики на дискотеці, у барі, на вулиці у торговців наркотиками. Таким чином, вживання наркотиків достатньо широко доступний і поширений серед різних верств населення і особливо – молоді.

Наркоманія супроводжує різні форми злочинності, тому що, по-перше, з метою отримання наркотиків наркомани вчиняють тяжкі й особливо тяжкі корисливі і корисливо-насилницькі злочини. По-друге, наркомани часто чинять злочин під безпосереднім впливом наркотиків на психіку.

Взаємозв'язок наркоманії і злочинності виявляється також у вчиненні протиправних

дій, пов'язаних із незаконними операціями з наркотиками (виготовлення, збереження, збут, придбання).

Наркоманія – страшна хвороба сучасного світу. Серед наркоманів висока смертність від вживання наркотиків, крім того, наркоманія важко виліковна.

Якщо пияцтво на початковому етапі – це результат неправильно-го виховання, слабхарактерності, розбещеності, імітації дурних звичок, то наркоманія з самого початку – серйозна хвороба, що потребує спеціального лікування. Немає нічого більш жахливого, аніж мати члена сім'ї – наркомана, що по своїй волі змушує страждати не тільки самого себе, ай своїх рідних.

Виходячи із загальнолюдського значення явища наркоманії, в 1987 році Генеральна Асамблея ООН постановила щорічно відмічати 26 червня Міжнародний день боротьби зі зловживанням наркотичними засобами і їх незаконним розповсюдженням.

Мазур Р.А., викладач спеціалізації

„НА БРАТА БРАТ“

Сумуючи, знову і знову беру до рук улюблені книги: то «Кобзар» Шевченка, то томик віршів В.Симоненка, то «Собор» Гончара. Звичайно, улюблені книги улюбленими і залишаються, але хочеться чогось нового, що захопило б, узяло за серце. А де візьмеш такі твори, коли все завалено низькопробними детективами і фантастикою, котрі і літературою назвати язик не повертається?!

Якось випадково помітила на прилавку книги — Юрія Мушкетика «На брата брат». Я вже колись читала Мушкетика, але, чесно кажучи, без особливої цікавості. А тут така криклива назва. Взавши книгу і перегорнувши кілька сторінок, я раптом зрозуміла, що це саме те, що я так довго і наполегливо шукала.

Екскурс в історію змусив мене подивитися на світ іншими очима. Прочитала за одну мить. Буря почуттів вибухнула в душі. Співчуття і зневага до героїв, відверта ненависть до вчинків. А ще боляче від того, що існують у світі жорстокість і зло, серед яких загубилися добро, душевність, безкорисливість. Це зло породжується із покоління в покоління у будь-якому куточку нашого бездуховного світу.

Щемить серце, коли читаєш про добу після смерті Богдана Хмельницького. Про часи, коли постав страшний нелад в Україні й коли Іван Виговський, сподвижник і однопумець великого гетьмана, всіма приступними йому засобами намагався зберегти козацьку державу. Але обставини були сильніші від нього.

Читаєш це - і серце стискається: від того часу минули віки, а майже нічого не

змінилося.

В афористичній назві роману — «На брата брат» — уся трагічна історія України, нашого народу, кожного з нас. Коли брат іде на брата, тобто одна частина народу воює з другою частиною того ж таки народу, — це громадянська війна, взагалі найстрашніше, чим Бог може покарати людей. Але, як відомо, у нас ніколи не було громадянської війни в загальноприйнятому розумінні — як, приміром, у США, Іспанії та інших країнах.

У нас брат з братом воював лише тоді, коли в справі України втручалася чужоземна сила і на її бік ставав один з братів і разом з чужинцями боровся проти рідного народу. Згадаймо, як більшовики, вчинивши агресію проти Української Народної Республіки у 1918 році, занесли свою громадянську колотнечу в Україну, а тут до них прилучилися Примакови, Коцюбинські, Щорси, інші зденаціоналізовані елементи та всілякі заблукані, а чи й куплені українські душі. От і вийшло, як писав І.Мазепа, що самі себе зводили, — і то не вперше. Бо ж ясно: якби всі разом стали проти окупанта, то не сиділи б під російським ярмом ще 70 років, як і попередні 250, коли були б однотайними.

Не були. І досі далекі від згоди (!), яка єдина може забезпечити реалізацію чи не останнього даного нам історією шансу збудувати незалежну державу.

На прикладі братів Журавок — Матвія й Супруна, що брали участь у визвольній війні Богдана Хмельницького за незалежність, Юрій Мушкетик показав страшну згубність розбрату в українському суспільстві, що, постійно підживлюваний ворогами, на кілька століть вкинув нашу країну в раб-

ство. Обидва брати були славними козаками, хоробро захищали рідну землю від поневолювачів, але потім їхні дороги розійшлися — Матвій залишився прихильником нового гетьмана Івана Виговського, що твердо тримався курсу на державну незалежність України, а Супрун пішов манівцями й опинився у таборі промосковського настроєного полковника Мартина Пушкаря. Зрештою, обидва гинуть, а торжествує, як завжди, третій — ворог.

Є в романі ще один персонаж «з народу», трохи загадковий і від цього ще зловісніший. Він перебуває весь час ніби в затінку, на периферії авторської оповіді, але функціонально не менш значний, ніж інші герої. Це — Сидір, колись підбраний Матвієм сирота й вихований у його родині. Людина без почуття вдячності до тих, хто зробив їй добро, без жалю й співчуття до чужого горя, підступна й мстива, вона може зрадити все і всіх — такі стають катами або вождями. Залежно від обставин. Або тим і тим водночас. Ми свідки того, що це поріддя не перевелось й досі. (Усе, що залишилося в них од першороду, — українські прізвища. Це вони демонстративно виступають у парламенті мовою чужої держави, це вони видають антидержавні закони, що паплюжать усе українське, це вони галасують про реанімацію імперії Росія — СРСР, це вони, зрештою, крок за кроком здають нашу вистраждану незалежність очманілому від шовінізму північно-східному сусідові.)

Як дзеркальне відбиття розбрату в масі народу постає в романі й конфлікт у середовищі представників провідної верстви тогочасного українського суспільства — гетьмана Виговського й полковника

Пушкаря. Мене, ясна річ, більше цікавить Виговський. І не тільки тому, що він гетьман, а й тому, що це непересічна особистість — Пушкарів було, на жаль, багато, а Виговських — одиниці. Обидва вони теж загинули, а торжествував ворог.

У своєму творі Юрій Мушкетик наголосив на головній причині наших невдач у змаганнях за державну незалежність — розбраті. А розбрат — наслідок колаборанства, зради національних інтересів, прислужництва чужинцям, особливо коли вони видають себе за «єдинокровних родичів». «На брата брат» — це дорога в нікуди, в болото безнаціонального і бездержавного животіння.

Тому-то роман Юрія Мушкетика надзвичайно актуальний сьогодні, коли ми нарешті здобули незалежність і повинні, мусимо її втримати, зміцнити, раз і назавше позбувшись ганебної традиції вчиняти міжусобну колотнечу на втіху ворогам.

Один безнадійний скептик якось сказав: «Історія нікого нічого не вчить». Хтозна, як це щодо інших народів, а от щодо нас, українців, — так безсумнівно. Ясна річ, не всіх — але багатьох. І якщо ви не належите до безнадійних, читайте історичні твори!

І ви таки докопаєтесь, що з нами сталося, що ми втратили смак до волі й незалежності?

Може, й інші захочуть зрозуміти цей «феномен», а, зрозумівши, здолають трикляту інерцію думки й духу.

Залишаюся з питанням — «як жити далі?». І за те, що це питання виникло у мене, я дякую Юрію Мушкетіку.

**Примчук О.І., викладач,
Джевжик Юлія,
учениця групи №40**

Проблеми переселенців в Україні

Побоюючись за своє життя й безпеку, тисячі людей, які опинилися в зоні АТО, залишають майже все, що в них є, і переїжджають жити до інших регіонів України.

Часто в повну невідомість, долаючи величезну кількість небезпек і страхів. До того ж, останні звернення РНБО до жителів окупованих міст залишити свої оселі, без уточнення, куди виїжджати і хто їм при цьому може допомогти, свідчать про головне: держава не усвідомила масштаб проблеми, з якою стикнулася, і досі не скоординувала своїх дій.

Грузія — одна з тих країн, у яких ми можемо вчитися захищати права переселенців, якщо є бажання, звісно. Ця маленька й не така багата країна пережила два конфлікти — грузинсько-осетинський та російсько-грузинський у 1991-му і 2008-му рр., відповідно. Масштаби міграції населення великі й відчутні для соціуму. Для розв'язання проблем переселенців у 90-х у Грузії було створено окремий орган, тепер це Міністерство у справах біженців та реінтеграції.

«Міністерство профільно займається тільки питаннями переселенців, зокрема інтеграції їх у соціальне життя на новому місці проживання, крім того, воно виступає координатором діяльності неурядових організацій. Це підвищує

ефективність роботи.

У 2008 р. у Грузії, крім закону, було розроблено низку програм для переселенців (для тих, хто не зможе повернутися додому в найближчому майбутньому) та реінтеграції (для тих, хто постійно курсує між окупованими й контрольованими центральною владою територіями). У межах цього пакету документів і регулюються всі пов'язані питання.

Досвід 90-х також допоміг Грузії швидше прийняти рішення про створення нового поселення з новозбудованими будинками для сімей, які втекли від російсько-грузинської війни у 2008 р. Адже «дах над головою» — чи не найважливіша базова потреба людини, котра раптово, в одну мить, втратила все через страхіття війни.

Досвід Грузії Україні може знадобитися лише частково, оскільки ми не розуміємо, як далі триватиме конфлікт, які матиме наслідки й що буде з територіями. Але створювати окремий орган влади — не громіздкий, що важливо, та ефективний — треба. Це знадобиться й на етапі повернення додому жителів окупованих територій. І якщо тепер їм не допомогти, ми ризикуємо отримати ще один соціальний вибух і розкол, а не єдину Україну, що на тлі ще триваючої АТО може остаточно підірвати нашу й без того розхитану державу.

Довгань І.І., викладач

Війна далека і близька

Не дивлячись на те, що багатьом визнаним і компетентним військовим історикам вдалося майже в найдрібніших подробицях, відтворити хід подій тих далеких років і знайти відповідь на безліч питань, перед нами напевно ще на тривалий час залишиться незрозумілим одне - чому за права, благополуччя і прогрес однієї частини людей, об'єднаних якоюсь загальною ідеєю, обов'язково повинні розплачуватися своїм життям, здоров'ям і перспективами інші?

22-е червня 1941-го року, 4:00 ранку, мить ..., і шквал крові, болю і смерті. Він тривав кілька довгих років, одних із самих довгих років в житті тих, кому вдалося пережити весь цей жах на нашій землі. А багатьом не вдалося. Не судилося пережити, адже це тільки мить у тисячолітній історії всього нашого людства. Кожен раз в цей день ми згадуємо про тих, хто так і не повернувся з цієї війни, про тих, хто кров'ю і потом відстоював нашу перемогу. І, вони теж хотіли жити в мирі та злагоді ...

Пам'ять - хитра штука.

Вона частенько зраджує нам. Ніхто не забутий! Ніщо не забуте! Так ми говоримо своїм дітям. Ми стали передавати це з покоління в покоління. Вона є в наших національних календарях. Україна встановила цю дату Указом Президента України від 17-го листопада 2000-го року № 1245/2000, вона має назву «День скорботи й вшанування пам'яті жертв Війни в Україні»; Росія - Указом Президента Російської Федерації від 8-го червня 1996 року № 857 «Про День пам'яті і скорботи»; Білорусія 22-е червня відзначає як «День всенародної пам'яті жертв Великої Вітчизняної війни». Ми пам'ятаємо. Ми сумуємо. Розпалювання російсько-української війни — спочатку в Криму, а потім на Донбасі — це цивілізаційна, геостратегічна, регіональна, природна, людська це драма спалювання колишніх мостів дружби між народами. Війна спрямовується, перш за все, проти біосфери — людини і природи, а тому є масштабним антиекологічним злочином.

Природа внаслідок військових операцій знищується або сильно пошкоджується, погіршуються чи стають не-

стерпними умови життя місцевого населення, втрачаються природні ресурси.

Екологічні наслідки військових дій на Донбасі, такі ж як економічні, соціальні і людські втрати, є катастрофічними. Це — друга за масштабами (після Чорнобильської техногенно-ядерної катастрофи) військово-техногенна екологічна катастрофа в Україні.

А людські жертви? Їх не порівняти ні з чим. Хто замінить матері сина, дитині батька? Як можна так розпоряджатися людськими долями?

«Що користі чоловіку, який цілий світ завоює, але душу свою занапастить?». Цим словам із Святого Письма тисячі років, вони вічні. Їх треба пам'ятати і їм слідувати, особливо тим, кому тимчасово дається земна влада — бо вони будуть відповідати перед Тим з Ким не домовишся!

Коли ми чули вислів «Діти війни», то й уявити не могли, що ними можуть стати наші однолітки нашої рідної країни. Хочемо жити в мирі, в процвітаючій країні і бути успішними.

**Попов Богдан,
учень групи №41**

Турбота про літніх людей – святий обов'язок кожного

Світ старіє. Кількість літніх людей зростає. Зростає і відповідальність суспільства, яке має забезпечити гідну старість своїм громадянам. У сучасному світі молоді дуже мало часу приділяє старшому поколінню.

Можна навіть сказати, що це літні люди приділяють набагато більше часу молодому поколінню, ніж молоді покоління старшому! Більшість думає, що від старих немає користі, але це не так. Насправді люди похилого віку дають дуже розумні поради, навчають тому, чому їх навчали їхні батьки, діди і прадіди. Літніх людей потрібно поважати і, звичайно ж, піклуватися про них.

Зараз в країні є діти і підлітки, які з великим задоволенням допомагають старшим. Але замінити сім'ю літніх

людина не можна. Давно вимерли і розлетілися по світу діти, обзавелися сім'ями онуки. Добре, якщо хтось з родичів виявився поруч і не втратив свого милосердя. А якщо ні? Сімейні зв'язки мають усе менше значення, стара людина придбала зараз неправомірно низький статус, а повага до старості значно зменшилася.

Втрачена роль зв'язку поколінь у родині, у якій літні люди займали почесне місце.

Посилилася автономія поколінь: зростає число дітей, що не мають можливості або бажання приймати на себе відповідальність і турботу про батьків, у свою чергу, у багатьох працездатних пенсіонерів проявляється прагнення до незалежності від дітей.

Навчитися розуміти ближнього і, насамперед, старше покоління – найважливіша соціальна задача. Адже, якою

буде наша старість, багато в чому залежить від того, що сьогодні ми самі робимо для наших батьків, старших сусідів по будинку, для тих, хто уособлює собою досвід і мудрість, хто зберігає наші традиції, для тих, хто дав нам життя. Те, як суспільство ставиться до людей похилого віку, безпосередньо впливає на стабільність і процвітання всього соціуму. Шанобливе і соціально відповідальне ставлення до стареньких – запорука і гарантія благополуччя для тих, хто так чи інакше стане на їх місце в наступних роках, не будемо про це забувати!

Поважайте старість! Адже народна мудрість говорить: «Як аукнеться, так і відгукнеться».

**Гладка Л.І.,
викладач
спецдисциплін**

ЗАГОВОРИ, ЩОБ Я ТЕБЕ ПОБАЧИВ

Правила поведінки – це переклад чесноти на загальнодоступну мову.

Бекон Ф.

Щодня на зупинках, у транспорті, у черзі біля хлібної чи молочної ятки, в офісі, училищі, університеті чи школі кожен з нас мимоволі підслуховує уривки розмов перехожих. І як не прикро, але та мова зовсім не нагадує літературну. Іноді після почутого в мозку пролітає грішна думка: «Краще б вже я була глухою».

Їхала якимось у трамваї, а неподалік, тримаючись за поручень, стояла охайно вдягнена дівчина з ідеальною стрижкою і тонкими аристократичними рисами обличчя. І все було б чудово, якби у цієї панянки не задзвонив телефон: «Привіт, зай!». Її гучне сопрано лунало на весь вагон. «Зай, ти це кароче, прикинь, Люська вчора зі своїм кавалером в кіно ходила да-да, з отим чорненьким». Я вже зібралась одягати навушники, бо перспектива дізнатись інтимні подробиці із життя невідомої мені Люськи була не надто привабливою. Аж раптом якась бабусенька, взявши на себе роль мужнього охо-

ронця, вирішила поставити дівку на місце. Обраний нею метод не можна назвати гуманним: бабуся злісно поглянувши на дівчину, дала їй такого стусана нібито випадково, що та від неочікуваного удару мало не впала.

Такого «екшину» від худорлявої пенсіонерки ніхто не очікував. І тут знялася буча: звідусіль сипалися прокльони, нецензурна лайка. Учувши у цьому шумі-гамі назву потрібної мені зупинки, я швиденько протиснулася до дверей і непомітно прошмигнула на волю з цього, просякненого ненавистю до всього світу вагону.

Чимчикуючи тінястою вулицею додому, знову і знову подумки поверталась до подій, свідком яких щойно була. Ні, звичайно, ідеального суспільства створити неможливо, та невже важко кожному з нас робити маленькі кроки назустріч один одному, вибачати невеликі провини? Усім нам варто, перш за все, стежити за собою і не кидатись, як «скажені пси» на кожного, хто на тебе якимось не так глянув чи випадково зачепив плечем!

**Вовчок Руслана.,
учениця групи №48**

ВОКАЛ У МОЄМУ ЖИТТІ

Вокал у моєму житті займає надзвичайно важливе місце, хоча я ніколи не здобував професійної музичної освіти. Всі навички, якими володію, набуті в результаті наполегливої щоденної роботи над собою.

Співаю ще змалечку, і з року в рік я помічаю, що моє захоплення приносить мені все більше задоволення. Як тільки я вступив до нашого училища, старався брати активну участь у всіх заходах, які проводилися у нашому училищі. Пісні і стиль для конкурсів обираю самостійно, звичайно, прислухаюся до порад професіоналів та людей, яким довіряю.

Кожен виступ приносить мені багато приємних вражень і яскравих моментів, які я завжди буду прокручувати в пам'яті, як цікавий фільм! Однак часто поряд з позитивом і радістю стоять переживання і нервування. Але всі нервування припиняються,

коли я бачу, як мені аплодує зал і атмосфера у залі проганяє усі хвилювання.

Через пісню я виражаю всі свої думки, почуття та емоції. Вокальна діяльність – це надзвичайно цікава і пізнавальна річ.

Я впевнений у тому, що моє життя було б не таким насиченим, веселим і радісним, якби я не співав. Коли я на сцені, то вкладаю у кожне слово пісні усю свою душу.

Уперше на сцену я вийшов у 6 років у столиці нашої країни – Києві. Перед виступом мене ніколи не залишають у спокої хвилювання, але як тільки лунає перший акорд мелодії, я відразу поринаю у світ своїх емоцій та почуттів і розповідаю глядачу свою історію. Найкраща подяка для мене – це вдячні очі глядача та його оплески. Без музики я не уявляю свого життя. Спів додає яскравих фарб у моє життя, відкриває друге дихання, надихає та наповнює мене.

**Максимець Андрій,
учень групи №36**

ДРУЖБА - ЦЕ ВЕЛИКА ЦІННІСТЬ

Однією з основних духовних потреб людини є спілкування. Спілкування з тим, кому можна довіряти, хто завжди зрозуміє та підтримає, на кого можна поклатися у будь-якій життєвій ситуації. Саме таким і повинен бути справжній друг – щирим, відданим, порядним.

У великому світі людині важко знайти собі такого товариша, але ще важче – не втратити його через якусь дрібницю, не «розміняти» стосунки з ним. Справжнім є саме той друг, із яким разом пройшли і радощі, і печалі, і який залишився поруч.

Говорючи про дружбу, можу сказати, що я знайшла справжніх друзів навчаючись у нашому навчальному закладі «Вінницьке міжрегіональне вище професійне училище»

протягом трьох років за професією «Оператор комп'ютерного набору. Секретар».

Як швидко пройшов час. Скоро випуск. Позаду гарно проведений час: різні конкурси, змагання, групові відпочинки, походи, екскурсії, подолання різних перешкод.

Попереду – працевлаштування, продовження навчання у вищих навчальних закладах, самостійне життя без майстра виробничого навчання Цимбалюк Діани Миколаївни та класного керівника Черниш Тамари Миколаївни.

Шановні випускники групи №16!

Вітаю із випуском й радості зичу,
Хай успіх завжди прикрашає обличчя,
Життя хай натхненням і щастям вирує,
І миті гармонії доля дарує!

**Староста групи №16
Аня Деркач**

ПРАКТИКА - ЦЕ СЕРІОЗНО

У підготовці робітничих кадрів важливе місце посідає практика. Вона є суттєвою складовою навчального процесу, проводиться з метою закріплення і поглиблення теоретичних знань, набуття практичних навичок у межах майбутньої професії, досвіду самостійної роботи.

Якщо практика є важливим чинником підготовки будь-якого фахівця, то для майбутнього оператора телекомунікаційних послуг, вона, в силу специфіки цієї професії, має особливе значення. Зрозуміло, що широкі й міцні теоретичні знання поряд із громадянською зрілістю, національною свідомістю, природними здібностями, життєвим досвідом є вирішальною передумовою вироблення практичних навичок операторської роботи, оволодіння фаховою майстерністю.

Учениці групи №34 проходять практику на відділеннях поштового зв'язку Вінницької дирекції УДППЗ «Укрпошта». Практика учениць групи №34 — це не тільки предмет навчального плану, а й неординарна подія у становленні молодого

кваліфікованого робітника.

Я, учениця групи №34 Казеко Чандні проходжу практику на 21 ВПЗ м. Вінниця.

Відділення поштового зв'язку надає безліч послуг, а саме: адміністративні послуги, прийом комунальних платежів, виплату пенсій, пересилання та вручення письмової кореспонденції, грошових переказів тощо. Мета нашої практики: ознайомлення зі структурою відділень поштового зв'язку, посадовими обов'язками оператора телекомунікаційних послуг, виробничим процесом, здобуття практичних навичок. Така практика, яка проводиться безпосередньо на робочих місцях, дає можливість учню збагнути особливості операторської роботи, виконувати визначене начальником відділення зв'язку завдання.

Отже, професійна підготовка учня — справа державна і для національного відродження, і для становлення України як незалежної, демократично-правової європейської держави.

**Казеко Чандні,
учениця групи №34**

СПІВПРАЦЯ «ВМВПУ» ІЗ ФОП МУЗІВАНОВ

Директор Геннадій Музіванов

Співпраця навчального закладу і роботодавців — це перспективний шлях розв'язання багатьох проблем, що виникають у процесі підготовки та подальшого працевлаштування молодих робітників.

У наш важкий, напружений з економічної та політичної точки зору час, нові робочі місця — фундамент розвитку економіки країни.

Щоб підготувати конкурентоспроможного на ринку праці фахівця за професіями «Кухар», «Кондитер» потрібні нова техніка, сучасне обладнання, матеріали, технології та облаштовані робочі місця. На жаль, відсутність уже протягом більше як двадцяти років державного фінансування на оновлення та утримання матеріально-технічної бази нашого навчального закладу не дозволяє у повному обсязі виконувати цю вимогу. Тому підготувати наших учнів на досить високому рівні неможливо без соціального партнерства з підприємствами-роботодавцями. Вони забезпечують учнів робочими місцями під час проходження виробничої практики, сприяють їх працевлаштуванню після закінчення навчання.

Такі відносини у нас склалися із

підприємством ФОП Музіванов, із яким ми співпрацюємо більше 10 років.

Зокрема, у цьому навчальному році завідуюча виробництвом ФОП Музіванов Світлана Олексіївна була головою Державної кваліфікаційної комісії з професій «Кондитер» і після державного кваліфікаційного іспиту і запропонувала учням-випусникам роботу.

Так на сьогоднішній день десятеро наших випускників 2015 року працевлаштовані на даному підприємстві.

Директор ФОП Музіванов Геннадій Юрійович запрошує випускників на роботу з різних професій, адже як стверджує сам Геннадій Юрійович: «Головна риса успішного працівника — це бажання працювати і навчатись чомусь новому».

ФОП Музіванов щорічно надає допомогу у зміцненні матеріальної бази, у влаштуванні учнів на оплачувану практику та працевлаштуванні.

Наші випускники вже понад 10 років мають змогу отримати гарний досвід роботи та практичні навички працюючи на робочих місцях у ФОП Музіванов.

«На нашому підприємстві є робота для всіх: кондитери, бухгалтери, менеджери, водії, електрики, оператори і багато інших. Часто

ми запрошуємо до себе на підприємство учнів для проходження практики, після чого багато хто вирішує залишитись у нас на постійну роботу. Звичайно, не всі затримуються на нашому підприємстві та й не усім ми пропонуємо працювати у нас, адже саме ті учні можуть самореалізуватись, які хочуть досягти чогось, вміло використовують знання на практиці, відповідально ставляться до виконання поставлених завдань та у будь-якій ситуації залишаються, насамперед, людьми. Окремо хотів би відмітити трудову дисципліну, якої дотримуються усі наші працівники», — розповідає Геннадій Юрійович. «Сьогодні гостро постає проблема працевлаштування випускників навчальних закладів різних рівнів акредитації. Щодня ми чуємо про можливі шляхи розв'язання даної проблеми і часто звинувачуємо у всьому уряд і владу, які не спроможні забезпечувати

робочими місцями сотні випускників. Та часто ми забуваємо про саме відношення випускників до тих «гарячих» вакансій на ринку праці, які нам пропонує держава сьогодні». Ось як розмірковує про це Музіванов Геннадій Юрійович: «Роботи сьогодні є дуже багато. Мало хто прикладає максимум зусиль, аби знайти себе у цьому житті. Мало намалювати картину, її потрібно ще продати. А хто спробував вийти на ринок і знайти свого покупця?»

Отже, не зупиняйтесь на досягнутому, ставте перед собою мету і впевнено крокуйте до неї. І хоча цей шлях буде тернистим, не бійтесь цих перешкод, адже як стверджував Ніцше: «Все, що нас не вбиває — робить нас сильнішими!».

**Прядун В.С., майстер
виробничого навчання**

Дирекція ФОП Музіванов з випускниками ДПТНЗ «ВМВПУ» різних років

ПРО ВЕЛИКУ СПОРТИВНУ ПЕРЕМОГУ

З а к і н ч и л а с я Спартакіада ДПТНЗ Вінницької області сезону 2014-2015 рр. Ці змагання включають у себе 6 популярних видів спорту і проводяться на протязі усього навчального року.

Це такі види як шахи, настільний теніс, баскетбол, волейбол, міні-футбол та легкоатлетичний крос. Загальний залік Спартакіади підводиться окремо, серед юнаків та дівчат. З ігрових видів спорту, таких як баскетбол, волейбол, міні-футбол, переможці визначаються в два етапи. Спочатку команди змагаються в зонах, у яких є всього 8, а в кожній зоні по 5-6 збірних команд усіх училищ Вінницької області.

Кожне училище старається виступити якнайкраще, всі змагання відзначаються високим накалом пристрастей та конкуренцією. Та перемога завжди приходить лише до тих, хто її найбільше прагне. Ось так і наші дівчата в цьому році заслужили, в першу чергу своєю наполегливою працею на тренуваннях, перемогу в загальному заліку Спартакіади між усіма училищами, які є у Вінницькій області. Дуже важко вдало виступити у всіх видах спорту, це потребує високої організації збірних команд. Багато залежить від керівника гуртка, від його роботи над підготовкою до змагань, від вміння побачити в звичайному юнаку чи дівчині

справжнього спортсмена, який у вирішальну мить не підведе і зробить все, щоб наша команда перемогла. Учні, які входять у збірні команди, повинні володіти не тільки технічними прийомами з вибраного виду спорту, але й мати сильний дух та волю до перемоги, що, до речі, є чи не найвирішальнішим фактором у визначенні переможця.

Отже, наші дівчата - чемпіонки області. Ця велика перемога прийшла до нас вперше за останні 12 років, тому хочеться більш детально розповісти. Початок виявився не дуже вдалим для нас. Збірна команда з баскетболу не змогла перемогти у зональних змаганнях і пройти

у фінальну частину. А далі вже почалося тріумфальне сходження наших дівчаток на п'єдестал перемоги. Дуже вдалий старт дали наші шахістки: Халус Катя та Устій Яна гр.18 - І місце (команду підготував Петелько В.В.) та збірні з настільного тенісу: Циня Вероніка гр.24 і Папчук Людмила гр.18 - ІІ місце (тренер Миرونюк Б.В.). Так ми здобули лідерство в Спартакіаді і наше завдання полягало в тому, щоб його не втратити.

Далі були захоплюючі баталії з волейболу. Збірна команда у складі: Голубенко Юлії, Галайчук Надії, Підстріляної Ольги (гр. №29), Завірюхи Любові, Іщенко Насті (гр. №14), Романюк Марини (гр. №15),

Кривої Тетяни (гр. №42), Цішенко Ані (гр. №1) та Гладкої Каті в дуже складній, бескомпромісній боротьбі перемогли, в зональних змаганнях, сильних суперниць з ВЦПТО до речі, були господарями. Важкі були ігри, команди практично рівні за класом, показували дуже гарну гру.

Але ми перемогли, завдяки згуртованості команди і волі до перемоги, та вийшли в омріяний фінал. А там, програвши лише чемпіонкам, посіли призове ІІІ місце (тренер команди Петелько В.В.)

Потім настала черга наших футболісток, у черговий раз підтвердити, що ми поправу є фаворитами в цьому виді спорту (нагадаємо в минулому році наша команда здобула чемпіонство). Команда з міні-футболу у складі: Копайгородської Людмили, Папчук Людмили (гр. №18), Голубенко Юлії (гр. №29), Жорс Марини, Гуцал Ірини (гр. № 8), Цаюк Ані (гр. №17), Лучко Ані (гр. №42), Балабан Яни (гр. №15) Завірюхи Любові (гр. №14) без особливих проблем

вийшли у фінальну стадію змагань. А у фіналі, програвши лише чемпіонкам, посіли, як і волейболістки, високе ІІІ місце (тренер команди Моргун Р.В.).

Ми і надалі втримуємо лідерство в загальному заліку. Все мав вирішити останній вид - легкоатлетичний крос 500 метрів. Якщо хтось колись бігав кроси на час, то знає, як це важко. Завдання стояло не пустити перед собою збірну команду дівчат з ЦПТО-1, адже на той час вона відставала від нас лише на 2 очка і реально претендувала на перемогу. Та п'ятірка наших найпрудкіших спортсменок у складі: Коваль Тетяни (гр. № 32), Лучко Ані (гр. №42), Шапорди Маші (гр. №20), Іщенко Анастасії (гр. №14), Сілицької Олени (гр. №12) хоч посіли лише V місце та показали кращий час за своїх конкуренток, які прибігли сьомими (тренер команди Петелько О.К.).

Честь і хвала нашим спортсменкам. Велика подяка за їхню працю на спортивній ниві. До наступних перемог!!! Петелько В.В., викладач фізичної культури

«СТУДЕНТСЬКА ЛІГА - 2015» - ЧЕМПІОНАТ З ПРИСІДАНЬ

У рамках проекту «Студентська - ліга 2015» 11 червня на набережній «Roshen» відбувся чемпіонат міста з присідань серед дівчат. У ньому взяли участь більше сотні представниць прекрасної статі віком від 3 до 40 років.

Турнір тривав майже дві години. Зрозуміло, наш навчальний заклад не міг залишитися осторонь такої події. Кілька тижнів тому, на уроці фізичної культури визначили тих дівчат, які присідають краще за інших. До команди потрапили: Підлужняк Вікторія та Собко Наталія (учениці групи №20), а також Рочняк Яніна і Чевєрдюк Ірина (учениці групи №40).

Здавалося б, присідання нескладна справа, але на змаганнях потрібно було присідати не як звичайно, а з зазначеною технікою виконання, що виявилось не так просто. Та врешті-решт, як сказав наш керівник фізичного

виховання Петелько Володимир Васильович, ми молодчини і дуже старались, тому і здобули почесне ІІ місце серед ПТНЗ Вінниці. Спочатку відчувався прилив енергії, а потім стало трохи тяжко присідати тому, що було дуже спекотно. Додавало складності те, що перерви були занадто короткими - 5 сек. Багато було людей, і ми спочатку дуже нервувалися, але коли почали присідати, заспокоїлися і виконували завдання вправно і весело.

Чемпіонкою стала Білоус Анастасія, яка присіла, тільки уявіть собі, 1100 разів! А зовні і не скажеш, що вона якась не звичайна, така як і всі. Всім учасницям вручили дипломи за участь у чемпіонаті, переможниць нагородили іменними футболками, медалями та подарунковими пакетами з косметикою фірми «Farmasi».

Присідання - дуже корисна

вправа для зміцнення здоров'я, а якщо ще є змагання, то це чудово. Ми з дівчатами вирішили, що майбутнього року підготуємося краще і неодмінно будемо брати участь у подібних змаганнях. Це цікаво, це корисно, це круто. Приєднуйтесь!

P.S. Хочемо коротко розповісти про наших юнаків, які наприкінці травня також брали участь у подібних змаганнях, але з віджимань. Це: Есебуа Руслан та Ходик Станіслав (учні групи №6), Старовойтов Дмитро (учень групи №46). Вони ще більші молодці

ніж ми, бо здобули І місце серед ПТНЗ Вінниці, разом віджавшись 245 раз.

Підлужняк Вікторія та Собко Наталія - учениці групи № 20

ЗВІТ ДИРЕКТОРА ДПТНЗ «ВМВПУ» ЗА 2014-2015 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

(Закінчення. Розпочато на стор.2)

Участь у II етапі Міжнародного курсу для української молоді «Життя - тобі» - нагороджені дипломом II ступеня Вінницького державного центру естетичного виховання Юхимець М. (Керівник Грибик Т.А.)

Участь у II етапі Всеукраїнської історико-краєзнавчої акції учнівської та студентської молоді «А ми тую славу збережемо» - нагороджені дипломом I ступеня Вінницького державного центру естетичного виховання за напрямом «Біографія Героїв радянського Союзу, Героїв України» Шахрай В. (керівник Піщик О.В.)

Протягом року відбувалася співпраця з молодіжними організаціями міста: «Червоний Хрест», «Джерело Надії», «Паросток», «Розвиток. Розвиток». Громадська організація ім. Реріхів систематично запрошувала учнів, що мешкають у гуртожитку на організовані зустрічі.

Протягом року було проведено ряд благодійних акцій:

- «Будь милосердним», «Збудуй храм в душі своїй», «Зігрій солдата»;
- концерт «Повертайся живим»;
- «Герою випускнику», «Разом до перемоги»;
- «Ветеран живе поруч»;
- «Даруймо радість дітям» - для дітей - сиріт Вінницького дошкільного дитячого будинку «Гніздечко» до Міжнародного дня захисту дітей;
- «Вогник добра»;
- Серце до серця».

Організовано Свято обдарованої молоді, де було відзначено 169 учнів у різних номінаціях.

Проводилася робота соціально-психологічною службою училища. Надавалася інформаційно-консультативна допомога учням у формуванні здорового способу життя.

Проводилися бесіди, запрошувалися працівники медичних установ та організацій, здійснювалася індивідуальна робота з учнями, схильними до правопорушень та з дітьми із сімей, що опинилися в складних життєвих ситуаціях.

Систематично відбуваються профілактичні зустрічі з учнями, схильними до правопорушень, які проводяться працівниками Першого відділу Вінницького міського відділу УМВС України у Вінницькій області.

Контроль за відвідуванням учнів занять ведеться щоденно за розробленою формою, отримані дані систематично аналізуються адміністрацією.

На 01.09.2014 р. в гуртожиток було поселено 369 учнів, що на 3% менше в порівнянні з минулим роком, але проблеми в гуртожитку є.

Одним із негативних факторів, можна відмітити те, що вихователі гуртожитку, майстри та класні керівники на недостатньо рівні володіють інформацією, щодо житлових проблем учнів, не проявляють ініціативності щодо їх вирішення.

Особлива увага приділяється учням-сиротам, та учням з особливими потребами. У 2014 – 2015 н.р. на базі училища навчались 11 дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування. Систематично відбувався соціальний супровід, проводилися акти обстеження житлово-побутових умов проживання. Діти мали змогу безкоштовно харчуватися в їдальні училища, при необхідності були забезпечені гуртожит-

ком, фінансовою допомогою на придбання навчальної літератури, одягу та м'якого інвентарю. Усі учні зазначеної категорії охоплені гуртовою роботою та за кожним з учнів закріплений наставник з числа педагогічних працівників та батьківського комітету. Випускники із цієї категорії учнів працевлаштовані на підприємствах міста та області на 100 %. Станом на 30.06.2014 року перехідний контингент серед дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування складає 4 чоловіка.

Загалом за 2014-2015 н. рік було проведено більше 52 загальноучилищних заходів. Це є конкурси плакатів, газет, малюнків; відкриті виховні години, присвячені пам'ятним датам, тематичні виставки, зустрічі з видатними людьми; традиційні вечори відпочинку.

Протягом року в училищі щоденно харчувалися в середньому 300 учнів. Як додаток до денного раціону дітей в училищі працює буфет, у який протягом зазначеного періоду, для покращення якості обслуговування та розширення асортименту придбано електроплиту та витяжку на загальну суму 4 950 грн.

Спорт. До дня фізичної культури і спорту було проведено урочисте засідання фізкультурних активів ВМВПУ, на якому підводилися підсумки роботи за 2013-2014 н.р., нагороджувалися кращі учні.

Під час зимових канікул були проведені змагання для педагогічного колективу «Різдвяний марафон». У програмі були змагання: дартс, баскетбол, волейбол, футбол, настільний теніс. Не зважаючи на щільний графік роботи, в змаганнях прийняло участь 12 майстри в\н та 8 викладачів.

Згідно календаря спортивно-масових заходів,

- проводили першість училища з легкоатлетичного кросу серед учнів 1-курсу;
- першість училища з міні-футболу серед учнів 1-курсу (на базі – 9-11 класів);
- першість училища з баскетболу серед учнів 1-курсу (на базі – 9-11 класів);
- першість училища з настільного тенісу серед учнів 1-курсу(на базі – 9-11 класів);
- першість училища з футзалу серед навчальних груп;
- змагання з волейболу серед навчальних груп;
- першість училища з шахів серед навчальних груп.

Організовувалися та готувалися команди для участі в загальноміському проєкті «Студентська ліга 2015». З настільного тенісу наші учні зайняли I місце, а з боулінгу - II місце.

Для учнів училища працюють спортивні секції з 9 видів спорту: волейбол, баскетбол, футбол, настільний теніс, легка атлетика, загальна фізична підготовка, шахи, шашки, бокс, бойовий гопак.

Для учнів, які за станом здоров'я не можуть займатись в основній групі і відносяться до спеціальної медичної групи (всього 97 учнів), було створено 4 медичних групи.

Питанням охорони праці та безпеки життєдіяльності приділяється належна увага. Результат цієї роботи аналізується на засіданнях педагогічної ради, інструкційно-методичних нарадах, видаються відповідні накази.

Належна увага приділяється виконанню норм пожежної безпеки.

Відповідальними особами складено план заходів протипожежної безпеки на

закріплених за ними ділянках і об'єктах. Приміщення і територія училища утримуються в належному протипожежному стані, є в наявності необхідна документація, в робочому стані аварійне освітлення.

У 2014-2015 н.р. виробничого травматизму серед працівників не було. Зменшилася кількість дитячого травматизму під час навчального процесу.

Фінансування навчального закладу здійснюється за рахунок державного бюджету; юридичних та фізичних осіб; центрів зайнятості. За період з 01.09.2014 по 01.06.2015 рр. на баланс училища по бюджету надійшло коштів у сумі 9178,1 тис. грн., які використано на:

1. Заробітну плату - 4322,6 тис.грн.
2. Нарахування на зарплату - 1431,3 тис.грн.
3. Стипендію учням - 2331,0 тис.грн.
4. Харчування учнів - 149,4 тис.грн.
5. Оплату комунальних послуг - 880,3 тис.грн.
- а). Теплопостачання - 755,9 тис.грн.
- б). водопостачання та водовідведення 31,4 тис.грн.
- в). Електроенергію - 93,0 тис.грн.
- г). Вивіз сміття - 2,0 тис.грн.
6. Оплата за послуги - 22,0 тис.грн.
7. Придбання матеріалів 39,4 тис.грн.
- II. Надійшло коштів по спецрахунку у сумі 763,8 тис.грн., а саме за:

1. Індивідуальне навчання - 126,5 тис. грн.
2. Навчання незайнятого населення - 201,2 тис.грн.
3. Практику учнів - 439,7 тис.грн.
4. Навчання учнів - 126,6 тис.грн.
5. Інші надходження - 0,8 тис.грн.
- III. Надійшло коштів від піклувальної ради: 387,7 тис.грн., які використано для покращення матеріально-технічної бази училища.
2. Гранти (комп'ютери, проектор, малоцінні предмети) - 20,0 тис.грн.
3. Оплата комунальних послуг - 7,71 тис.грн.
4. Придбання обладнання - 88,6 тис.грн.
5. Харчування 23,2 тис.грн.
- IV. Передано від піклувальної ради матеріалів та основних фондів на суму: 353,5 тис.грн.

Якщо подивитися на заробітну плату, то вона порівняно з 2012-2013 н.р. збільшилась у середньому на 880 грн. 40 коп.

Матеріально-технічна база училища.

Впродовж 2014-2015 навчального року були проведені ремонтні роботи на загальну суму 442 тис. 700 грн.:

Проведена заміна вікон у навчальному корпусі на сучасні енергозберігаючі на суму 70 тис. 179 грн. Проведено ремонт коридору другого поверху майстерні училища на суму 20 580грн. Капітальний ремонт було зроблено в кабінетах № 406 на суму 44 310 грн. та № 409 на суму 43 980 грн.

На 2014-2015 н.р. ми ставили перед собою завдання. Аналіз їх виконання.

Покрити покрівлі (актова зала, вентиляційна, спортивна зала) 1035 м2. Залишилася спортивна зала.

Завершити реконструкцію тепломереж в гуртожитку. Роботи продовжуються. Реконструювати 2 кімнати для психологів. Роботи ведуться.

Замінити електричну проводку в гуртожитку. Продовжується накопичення

матеріалів.

Завершити реконструкцію музейного комплексу. Завершено.

Продовжити заміну вікон у навчальних кабінетах (15 вікон). Виконано.

Реконструювати II поверх майстерень. Виконано.

Обновити кухонні меблі в їдальні. Не виконано.

Обладнати сучасними засобами навчання 2 кабінети. Виконано частково.

Мобілізувати весь наявний ресурс на значне підвищення якості навчання та виховання. Робота проводиться постійно.

Переобладнати 2 майстерні для підготовки нових ліцензованих професій. Робота проведена неповністю.

Вивчити питання на предмет ліцензування професій з підготовки молодших спеціалістів. Питання відтерміновано у зв'язку зі змінами законодавства.

Наявні результати і здобутки – це не тільки моя особиста заслуга. Це кропітка, творча, наполеглива, самовіддана праця кожного з Вас, всього нашого колективу, за що кожному хочу висловити щирю вдячність.

Поряд з успіхами є недоліки і проблеми, про них ви знаєте, їх ми не ховаємо і не замовчуємо. Ведемо мову на педрадах, нарадах, засіданнях методичних комісій.

Тому на майбутнє основними векторами діяльності є подальша реалізація пріоритетних напрямків розвитку училища. А саме:

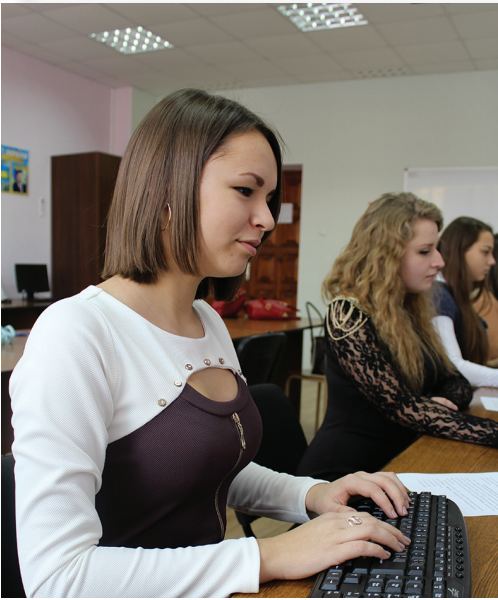
1. Продовжити роботу над якісними змінами професійному переорієнтуванні в організації навчально-виховного процесу.
2. Вдосконалити матеріально-технічну базу:
  - закупити 12 робочих місць для вивчення інформаційних технологій;
  - облаштувати інтер'єр кімнат для психологічної служби;
  - продовжити роботу над переобладнанням майстерень;
  - закупити шкільні меблі для двох кабінетів;
  - продовжити роботу по заміні вікон;
  - продовжити роботу щодо реконструкції гуртожитку;
  - відремонтувати (410) теоретичний кабінет;
  - переобладнати інтер'єр першого поверху;
  - придбати меблі в їдальню;
  - облаштувати кімнату з охорони праці.
3. Удосконалити та розширити систему курсової підготовки.
4. Продовжити пошук та збільшити кількість потенційних роботодавців.
5. Удосконалити шляхи міжнародної співпраці.
6. Організувати роботу навчального закладу у відповідності до змін у законодавстві.
7. Організація профільного навчання учнів шкіл міст.
8. Створити консультативну раду за участі роботодавців з питань працевлаштування.

У вирішенні цих питань кожному бажаю успіхів, ініціативи, самовіддачі. Саме від плідної праці, внеску кожного у загальну справу залежить імідж і авторитет нашого навчального закладу.

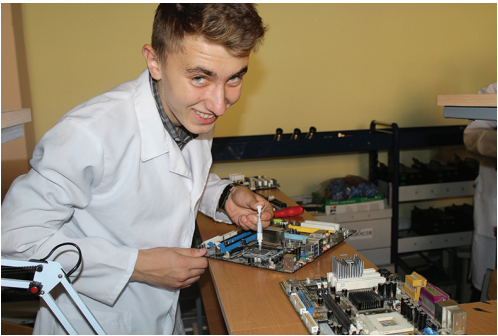
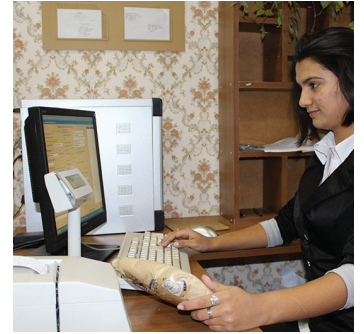
**Директор ДПТНЗ «ВМВПУ»
Дмитрик О.Д.**

ОСЬ ТАК МИ І ЖИВЕМО!

НАВЧАЄМОСЬ...

**ПРОВОДИМО СВОЄ
ДОЗВІЛЛЯ...**

Свідцтво
про
реєстрацію
Серія ВЦ
№696-54-Р

Редакція:
(0432)
27-45-64

Назва видання:
Молодіжний Вісник
Відділ розповсюдження:
(0432) 27-45-64
Тираж: 1000 шт.
Рекомендована ціна:
договірна
Видавець та засновник:
ДПТНЗ «ВМВПУ»

Голвоний редактор: Тютюнник М.М.
Літературний редактор: Кравець В.В.
Редколегія газети «Молодіжний вісник»:
Драчук Н.В., Коломійчук Н.Ю., Цимбалюк Д.М.,
члени учнівського самоврядування
Фотокореспондент: Мельничук І.О., Якімчук Н.А.
Комп'ютерна верстка: Олексієнко Г.П.
Адреса редакції та видавця:
м. Вінниця, вул. Червоноармійська, 5

- Статті публікуються в порядку обговорення.
- Автори надрукованих матеріалів відповідають за добір і точність наведених фактів і даних, інших відомостей.
- Редакція залишає за собою право редагувати та скорочувати текст. Рукописи не рецензуються і не повертаються.
- Думки авторів публікацій не завжди збігаються з точкою зору редакції.

Віддруковано в друкарні
ТОВ «Прес Корпорейшн
Лімітед», м. Вінниця, вул.
Чехова, 12а.
Телефон:
(0432) 55-63-97
Тираж: 1000 шт
Замовлення № 15 09 04